

தமிழ்ச் செய்யுள் திரட்டு அறிவியல் -II

மூன்றாம் பருவம் மற்றும் நான்காம் பருவம்

பட்ட வகுப்பு பாடத்திட்டத்திற்குரியது.

Under the National Educational Policy (NEP-2020)

TAMIL CHEIYUL THIRATTU-ARIVIYAL - II .

Tamil Poetry Selections.

III & IV Semester.

B.Sc / B.Sc(FAD) TAMIL LANGUAGE

BENGALURU CITY UNIVERSITY

தமிழ்ப் பாடநூல் குழு.

BENGALURU CITY UNIVERSITY.

Bengaluru-560001.

TAMIL CHEIYUL THIRATTU -ARIVIYAL - II.

A Prescribed Tamil Text book (Poetry Selections) for **B.Sc/ B.Sc(FAD)**
Degree Courses (**III & IV Semester**)

Chief Editor: Prof.U.Basavaraju.

Chairman, Board of Studies in Tamil & Malayalam,
Bengaluru City University & Professor of Tamil,
Maharani Cluster University Bengaluru-560001.

Edited by: Prof.I. Arockia Mary.

HoD of Tamil,
St.Joseph' s college (Autonomous) Lalbagh road,
Bengaluru-560027.

Published by:

Bengaluru City University, Bengaluru-560001.

© Bengaluru City University.

Pp.

First Print - 2022.

தலைமைப் பதிப்பாசிரியர்.

பேரா. உ. பசுவராசு.

Price:

விலை ரூ:

வெளியீடு:

பெங்களூரு நகரப் பல்கலைக் கழகம்.

FOREWORD

I am happy to present the new edition of the Tamil text book **TAMIL CHEIYUL THIRATTU –ARIVIYAL-II** For the **III** and **IV** semester **B.Sc/B.Sc(FAD)** degree courses of Bengaluru City University (BCU) published by Bengaluru City University. I hope this new textbook will be a rewarding experience for both Teachers and students. Board of studies – Tamil, BCU has taken this initiative of selecting, editing and designing this textbook. I thank the Chief Editor, Editor, members of the text book committee and the staff of Bengaluru City University for publishing this book.

Prof. Lingaraja Gandhi
Vice-Chancellor
Bengaluru City University

Preface

As per the request of the Board of Studies in Tamil, Bengaluru City University is bringing out the Tamil Text Book of Poetry “**Tamil Cheiyul Thirattu Ariviyal-II** for the **III** and **IV** semester **B.Sc/B.Sc(FAD)** degree courses of Bengaluru City University (BCU)

The Tamil Students of this University will be very much benefited by this Publication.

I thank our University Vice-Chancellor Prof. Lingaraja Gandhi and Registrar of Bengaluru City University for their Consistent support for this publication.

I thank the Members of Board of Studies for their efforts in the preparation of this textbook.

Prof. U. Basavaraju
Chairman,
Board of Studies in Tamil
& Malayalam,
Bengaluru City University.

Members of the Board of Studies in Tamil

- 1. Prof. U. Basavaraju** Chief Editor
Chairman, Board of Studies in
Tamil and Malayalam,
Bengaluru City University and
HoD of Tamil,
Maharani Cluster University,
Bengaluru-560001.
- 2. Prof. I. Arockia Mary** Editor
HoD of Tamil,
St. Joseph's College (Autonomous)
Lalbagh Road, Bengaluru-560027
- 3. Mrs. Amudha. S** Member
Associate Professor of Tamil
Deccan College of Management & Science,
Bengaluru-562149.
- 4. Dr. T. Saraswathi** Member
Assistant Professor in Tamil
Govt. Arts and Science College,
Midugarapalli,
Hosur (TN) Pin-635109.

முன்னுரை

கர்நாடக மாநிலத் தலைநகராம் பெங்களூருவில் அமைந்து கலை ,அறிவியல் , வணிகம், நிர்வாகவியல் ,கணினி மற்றும் பல்வேறு துறைக் கல்வியை வழங்கி வரும் பெங்களூரு நகரப் பல்கலைக்கழகத்தின் செயல்திறன் பல்வேறு வகைகளில் வளர்ந்து வருகிறது.

மாணவர்களின் நலன் கருதி அவர்களின் வளர்ச்சியை உள்வாங்கிக் காலத்திற்குத் தகுந்தவாறு இப்பாடத்திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. அது தமிழ்ச் செய்யுள் திரட்டு - அறிவியல்-II ஆக வெளிவந்துள்ளது. இது . B.Sc / B.Sc(FAD) பட்ட வகுப்பிற்குரிய மூன்றாம் பருவம் மற்றும் நான்காம் பருவ மாணாக்கர்களுக்கு உரியது.

கர்நாடகத்தில் தமிழ் பயிலும், பயில வரும் அண்டை மாநில மாணவர்கள் அனைவருக்கும் பெங்களூரு நகரப் பல்கலைக்கழக பாட நூல் குழுவினரால் இந்நூல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் உருவாகப் பல வகைகளிலும் உதவிய பாடநூல் குழுவினருக்கும், புலவர்.கார்த்தியாயினி அம்மையார் அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் இந்நூலைப் பயன்படுத்திப் பயன்பெறுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேரா. உ. பசவராசு

தலைவர்

பாடநூற்குழு

பெங்களூரு நகரப்

பல்கலைக்கழகம்.

தமிழ்ச் செய்யுள் திரட்டு

அறிவியல்- II

மூன்றாம் பருவம் மற்றும் நான்காம் பருவம்

பட்ட வகுப்பு பாடத்திட்டத்திற்குரியது.

Under the National Educational Policy (NEP-2020)

TAMIL CHEIYUL THIRATTU-ARIVIYAL - II.

Tamil Poetry Selections.

III & IV Semester.

B.Sc / B.Sc(FAD) TAMIL LANGUAGE

BENGALURU CITY UNIVERSITY

தமிழ்ப் பாடநூல் குழு.

BENGALURU CITY UNIVERSITY.

Bengaluru-560001.

பொருளடக்கம்

மூன்றாம் பருவம்	நான்காம் பருவம்
<p>அலகு- I. தமிழ்விடு தூது</p> <p>அலகு - II. முத்தொள்ளாயிரம்</p> <p>அலகு- III. சித்தர் பாடல்கள்</p> <p>அலகு-IV. இலக்கணம் பொருள் இலக்கணம்</p>	<p>அலகு - I. கண்ணன் பாட்டு - பாரதியார்</p> <p>அலகு-II. வைரமுத்து கவிதைகள்</p> <p>அலகு- III. பூங்கொடி - காவியம் சிறைபடு காதை, சிறைவிடு காதை</p> <p>அலகு -IV. இலக்கணம் 1.யாப்பு 2.அணி</p>

முன்றாம் பருவம்

தமிழ் விடுதூது

தூதுநூலின் இயல்பு:

செந்தமிழ்மொழியின் கண்ணுள்ள சிற்றிலக்கிய நூல்களுள் தூது என்பதும் ஒன்று. இது ஒரு தலைவன்மேற் காதல் கொண்ட தலைவி தன் காதல் நோயின் துயரத்தைக் காதலனுக்கு எடுத்துக் கூறி “மாலை வாங்கி வா தூது சொல்லி வா” என்று உயர்திணைப் பொருள்களையேனும் அறிணைப் பொருள்களையேனும் விடுத்ததாகப் பொருளமைத்துப் புலவர்களாற் பாடப்படுவதொன்றாம். காதலனும் காதலிக்குத் தூது விடுப்பதும் உண்டு எனினும் காதலி விடுத்த தூது நூல்களே பெரும்பாலும் காணப்படுகின்றன. ‘விறலிவிடு தூது’ என்பதே ஆடவன் விடுத்த தூது நூலாகத் தோன்றுகிறது.

தமிழ் விடுதூது

மதுரைச் சொக்கநாதர் தமிழ் விடுதூது என்பது மதுரையிற் கோயில்கொண்டு வீற்றிருக்கும் சொக்கநாதர் என்ற தெய்வத்தின் மேற் காதல் கொண்ட காரிகையொருத்தி, தன் காதல்நோயைக் கூறிவருமாறு தமிழ்மொழியைத் தூது விடுத்த பொருளமைந்தது. ஆசிரியர் பெயர் காலம் அறியப்படா நூல் இது. நூலின் சொற்களையும் பொருட்களையும் ஆசிரியர் புலமைத் திறத்தை விளக்குகின்றன.

மதுரைச் சொக்கநாதர் தமிழ் விடு தூது

1தமிழின் பிறப்பும் வளர்ச்சியும்.

தோயாத செந்தமிழே சொல்ஏர் உழவர் அகம்
தீயாது சொல்விளையும் செய்யுளே - வீயாது

ஒருகுலத்தும் வாராது உயிர்க்கு உயிராய் நின்றாய் வருகுலம் ஓர் ஐந்தாயும் வந்தாய் - இருநிலத்துப்	2
புண்ணியம் சேர்உந்திப் புலத்தே வளிதரித்துக் கண்ணிய வாக்காம் கருப்பமாய் - நண்ணித்	3
தலைமிடறு மூக்குரத்தில் சார்ந்து இதழ்நாத் தந்தம் உலைவிலா அண்ணத்து உருவாய்த் - தலைதிரும்பி	4
ஏற்பமுதல் முப்பது எழுத்தாய்ச் சார்பு இருநூற்று நாற்பது எழுத்தா நனிபிறந்தாய் - மேற்படவே	5
எண்முதலாகப் பகரும் ஈராறு எனும்பருவம் மண்முதலோர் செய்துவளர்க்கும் நாள் - கண்மணிபோல்	6
பள்ளிக்கூ டத்து அசையாம் பற்பல தொட்டில் கிடத்தித் தள்ளிச் சிறார்கூடித் தாலாட்டி - உள் இலகு	7
மஞ்சள் குளிப்பாட்டி மையிட்டு முப்பாலும் மிஞ்சப் புகட்ட மிக வளர்ந்தாய் - மஞ்சரையே	8
பன்னிஒரு பத்துப் பருவமிட்டு நீவளர்த்தாய் உன்னை வளர்த்துவிட ஒண்ணுமோ - முன்னே	9
நினையும் படிப்பெல்லாம் நின்னைப் படிப்பார் உனையும் படிப்பிப்பார் உண்டோ - புனைதருநல்	10

2. தமிழை மாப்பிள்ளையாக்குதல்.

செய்யுள்சொல் நான்கும்உயர் செந்தமிழ்ச்சொல் ஓர்நான்கும் மெய்உட்பொருள் ஏழ்விதத் திணையும்-மையில் எழுத்து	11
ஆதியாப்பு எட்டும் அலங்காரம் ஏழ்ஐந்தும் பேதியாப் பேரெழில் மாப்பிள்ளையாய்ச் - சாதியிலே	12
ஆங்குஅமை செப்பல்பண் அகவல்பண் துள்ளல்பண் தூங்கல்பண் பட்டத்துத் தோகையரா - ஓங்குமனத்து	13
எண் கருவி ஐந்துஈன்றிடு நூற்று மூன்றான பண்களும்பின் கல்யாணப் பாவையரா - எண்கொளும்	14

நல்தாரகமா நவரசமாம் பிள்ளைகளைப் பெற்றாய் பெருவாழ்வு பெற்றாயே -உற்று அகலாப்	15
பண்கள்முதல் பெண்களொடும் பாலரொடும் நாடகமாம் பெண்கொலுவில் வீற்றிருக்கப் பெற்றாயே - மண்புகழ்த்	16
தாழ்விலா அட்டாதச வன்னனைகள் எனும் வாழ்வுஎலாம் கண்டு மகிழ்ந்தாயே - ஆழ	17

3. தமிழைச் சக்கரவர்த்தி எனல்

நெடுங்கோல வையையில் என் நேசர்மேல் பட்ட கொடுங்கோல் செங்கோலாகக் கொண்டாய் - அடங்காத	18
எம்கோவே பத்தென்று இயம் பு திசைக்குள்ளே நின் செங்கோல் செலாத திசையுண்டோ - இங்கே உன்	19
தேசம் ஐம்பத்தாறில் திசைச்சொல் பதினேழும் மாசற நீ வைத்த குறுமன்னியரோ - வீசு	20
குடகடலும் கீழ்கடலும் கோக் குமரியாறும் வடவரையும் எல்லை வகுத்தாய் - இடைஇருந்த	21
முன்உறும் தென்பாண்டி முதல் புனல்நாடு ஈறான பன்னிரண்டு நாடும் அப்பால் நாடோ - அந்நாட்டுள்	22
வையை கருவை மருதாறு மருவூர் நடுவே ஐய! நீ வாழும் அரண்மனையோ - செய்யபுகழ்	23
மூ வேந்தர் வாகனமா மூவுலகும் போய் வளைந்த பாவேந்தே நீ பெரிய பார்வேந்தோ - கா ஏந்து	24
விண்ணவரும் காணரிய வேத ஆகமங்கள் எலாம் புண்ணியனே உன்றன் புரோகிதரோ - எண்ணரிய	25
நல்ல பெருங்காப்பியங்கள் நாடகம் அலங்காரம் சொல்லரசே உன்னுடைய தோழரோ - தொல் உலகில்	26
சார்புக்கும் கோவே நல்சாத்திரங்கள் எல்லாம் உன் பார் புக்கும் சேனாபதிகளோ - வீரர் அதிர்	27
போர்ப் பாரதமும் புராணம் பதினெட்டும்	

சீர்ப்பாவே உன்னுடைய சேனைகளோ - பார்ப்பார்கள் 28

அக்கரவர்த்தி எனலாம் என்பார் புலோக
சக்கரவர்த்தியும் நீதான் அன்றோ - சக்கரம்முன்பு 29

ஏந்தி நெடுந் தேர்மேல் ஏறிச் சுழிகுளம்
நீந்திஓர் கூடநிறை சதுக்கம் - போந்து 30

மதுரம் கமழ் மாலைமாற்று அணிந்து துடிம்
சதுரங்க சேனை தயங்கச் - சதுராய் 31

முரசம் கறங்க முடிவேந்தர் துடி
வர சங்கம் மீதிருந்து வாழ்ந்தே - அருள் வடிவாய் 33

4. கவிதை என்ற அரசன்

ஓங்குபுகழ் மூவர் ஒருபால் ஒருபு:தும்
ஆங்கு அவை சொல் வாதவூராளி சொல்லும் - ஓங்கும் அவன் 34

கூற்றாய் அரன் எழுதும் கோவையும் கோதில்தாய்
மாற்றா இரட்டைமணி மாலையும் - தேற்றம்உற 35

பற்றாம் இலக்கண நூற்பாவும் நூற்பா அறிந்து
கற்றார் வழங்கு பஞ்சகாப்பியமும் - கொற்றவருக்கு 36

எண்ணிய வன்னனைகள் ஈரொன்பதும் அறியக்
கண்ணியம் மிக்க பெருங்காப்பியமும் - நன்னியே 37

இன்புறு சேரன் அரங்கேற்ற மகிழ்ந்து அம்பலத்தான்
அன்புறு பொன்வண்ணத்து அந்தாதியும் - முன்பு அவர்சொல் 38

மாத்தமிழாம் மும்மணி மாலையும் பட்டினத்தார்
கோத்தணிந்த மும்மணிக் கோவையும் - மூத்தோர்கள் 39

பாடியருள் பத்துப்பாட்டும் எட்டுத்தொகையும்
கேடில் பதினெட்டுக் கீழ்க்கணக்கும் - ஆடக மா 40

வெற்புஅனையார் மாதை விமலரிடத்தே இருவர்
கற்பனையால் சொன்ன கலம்பகமும் - முற்படையோடு 41

ஆடல் கலிங்கம் அழித்து ஆயிரம் ஆனைகொன்ற
பாடற்கு அரிய பரணியும் - கூடல் 42

நராதிபன் கூத்தன்எதிர் நண்ணி ஓர்கண்ணிக்கு ஓராயிரம்பொன் ஈந்த உலாவும் - பராவும் அவன்	43
பிள்ளைத் தமிழும் முன்னால் பேராத பல்குரவர் வெள்ளத்தினும் மிகுத்தோர் மெய்காப்ப - உள்ளத்து	44

5. தமிழ்ப் பயிர் வளர்த்தல்

வீரியம் செய்து வினையொழியவே ராச காரியம் செய்யும் கவிதையே - பாரில்	45
அரியாசனம் உனக்கே ஆனால் உனக்குச் சரியாரும் உண்டோ தமிழே - விரிஆவுர்	46
திகழ்பா ஒருநான்கும் செய்யுள் வரம்பாகப் புகழ் பாவினங்கள் மடைப்போக்கா - நிகழவே	47
நல்ஏரினால் செய்யுள் நால்கரணத்து ஏர்பூட்டிச் சொல்லேர் உழவர் தொகுத்து ஈண்டி - நல்லநெறி	48
நாலே விதையா நனிவிதைத்து நாற்பொருளும் மேலே பலன்பெறச் செய்விக்கும் நாள் - மேலோரில்	49
பாத்தனதாகக் கொண்ட பிள்ளைப்பாண்டியன் வில்லி ஒட்டக் கூத்தன் இவர் கல்லாது கோட்டி கொளும் - சீத்தையரைக்	50
குட்டிச் செவிஅறுத்துக் கூட்டித் தலைகள் எல்லாம் வெட்டிக் களைபறிக்க மேலாய்த் தூர் - கட்டி	51
வளர்ந்தனை பால் முந்திரிகை வாழைக் கனியாய்க் கிளர்ந்த கரும்பாய் நாளிகேரத்து - இளங்கனியாய்	52
தித்திக்கும் தெள்ளமுதாய்த் தெள்ளமுதின் மேலான முத்திக் கனியே என் முத்தமிழே - புத்திக்குள்	53
உண்ணப்படும் தேனே உன்னோடு உவந்து உரைக்கும் விண்ணப்பம் உண்டு விளம்பக் கேள் - மண்ணில்	54

6. எல்லா பொருளிலும் உயர்ந்தது.

குறம்என்று பள்ளன்று கொள்வார் கொடுப்பாய்க்கு உறவுஎன்று மூன்று இனத்தும் உண்டோ ! திறம்எல்லாம்	55
---	----

வந்துஎன்றும் சிந்தாமணியாய் இருந்த உனைச் சிந்துஎன்று சொல்லிய நாச் சிந்துமே - அந்தரம்மேல்	56
முற்றும் உணர்ந்த தேவர்களும் முக்குணமே பெற்றார்நீ குற்றம் இலாப் பத்துக்குணம் பெற்றாய் - மற்றொருவர்	57
ஆக்கிய வண்ணங்கள் ஐந்தின்மேல் உண்டோ நீ நோக்கிய வண்ணங்கள் நூறுஉடையாய் - நாக் குலவும்	58
ஊனரசம் ஆறுஅல்லால் உண்டோ செவிகள் உணவு ஆன நவரசம் உண்டாயினாய் - ஏனோர்க்கு	59
அழியா வனப்பு ஒன்றுஅலது அதிகம் உண்டோ ஓழியா வனப்பு எட்டு உடையாய் - மொழிவேந்தர்	60
வாங்கு பொருள்கோள் வகை மூன்றே பெற்றார்நீ ஓங்கு பொருள்கோள் வகை எட்டு உள்ளாயே-பாங்குபெற	61
ஓர் முப்பால் அன்றி ஐம்பால் உள்ளாய் உனைப்போலச் சீர் முப்பதும் படைத்த செல்வர் ஆர் - சேரமான்	62
தன்னடிக் கண்டு தளை விடுத்தாய் ஏழ்தளை உன் பொன்னடிக்கு உண்டு என்பது என்ன புத்தியோ	63

7. தூதுக்குரிய பொருள்கள்.

அன்னம்தனை விடுப்பேன் அன்னந்தான் அங்குஅவரை இன்னம்தான் கண்டு அறியாது என்பரே - மன்எந்தாய்	64
அப்பால் ஓர் வண்டை அனுப்பின் அவர் காமம் செப்பாதே என்றால் திகைக்குமே - தப்பாது	65
மானைப் போய்த் தூது சொல்லி வா என்பேன் வல்லியப் பூந் தானைப் பரமர்பால் சாராதே- ஏனைப்பூங்	66
கோகிலத்தை நான் விடுப்பேன் கோகிலமும் காக்கையினம் ஆகி வலியானுக்கு அஞ்சுமே - ஆகையினால்	67
இந்த மனத்தைத் தூதாய் ஏகுஎன்பேன் இம்மனமும் அந்த மனோதீதர்பால் அண்டாதே - எந்தவிதம்	68

என்றுஎன்று இரங்கினேன் என் கவலை எல்லாம்பொன்
குன்று அனையாய் உன்னுடனே கூறுகேன் 69

8. காதல் நோய் கொண்டவள் கூற்று

இருந்தமிழே உன்னால் இருந்தேன் இமையோர்
விருந்து அமிழ்தம் என்றாலும் வேண்டேன்-வருந்தினன் மால் 70

வெல்லானை தின்ற விளங்கனி ஆனேன் விரகக்
கல் ஆனை தின்ற கரும்பானேன் - நல் அவரைத் 71

தேடு நிழல் சிந்தனையிற் தேம்பினேன் வெம்பனியால்
வாடிய செந்தாமரை ஒத்தேன் - ஓடம்மிசைக் 72

கொள்ளம்புதூர் வெள்ளக் கொள்ளை கடந்தாய் என்மால்
வெள்ளம் கடத்திவிட வேண்டாவோ - தள்ளன்று 73

மாறுஇட்ட சாக்கியரை வன் கழுவேறச் செய்தாய்
சீறிட்ட வேளை அது செய்யாயோ? - நீறு இட்டே 74

அங்குஅரும் பின் கூன் ஒழித்தாய் அன்று வழிக்கு மதன்
செங்கரும்பின் கூன் ஒழியச்செய்யாயோ - அங்கம்உறு 75

வெப்புநோய் தீர்க்காய் அவ்வேந்தனுக்கு என்வெவ்விரக
வெப்பு நோய் தீர்க்க விரும்பாயோ - தப்பு அலவே 76

சாக்கியர் இட்ட நஞ்சுதன்னை அமுதாக்கினை இன்று
ஆக்கிய நஞ்சை அமுதாக்காயோ - நீக்க அரிய 77

வெந்தீக்குள்ளே கிடந்தும் வேவாய் என்பார் காமச்
செந்தீச் சுடாது இருக்கச் செய்யாயோ - வந்து கொங்கில் 78

அப்பனியால் வாடாதே யார்க்கும் துயர்ஒழித்தாய்
இப்பனியால் வாடாது இரங்காயோ 79

முத்தொள்ளாயிரம்

முத்தொள்ளாயிரம் என்பது முடியுடை வேந்தர் மூவரையும் பற்றி எழுந்த நூலாகும். சேரனைப் பற்றி 900 பாடல்களும் சோழனைப் பற்றி 900 பாடல்களும் பாண்டியனைப் பற்றி 900 பாடல்களுமாக 2700 நூறு பாடல்களைக் கொண்டது. ஆகவே முத்தொள்ளாயிரம் என்ற பெயரினைப் பெற்றது. இந்நூல் முழுதும் வெண்பா யாப்பில் அமைந்துள்ளது. இந்நூல் முழுமையும் கிடைக்கவில்லை. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இந்நூலைச் சுவைத்து மகிழ்ந்த புறத்திரட்டு ஆசிரியர் 109 பாக்களை மட்டும் தனது தொகை நூலில் திரட்டி வைத்துள்ளார். அவற்றுள் கடவுள் வாழ்த்தாக 1ம், சேரனைப் பற்றி 22ம், சோழனை பற்றி 29ம், பாண்டியனைப் பற்றி 56 ம் உள்ளன. ஒரு பாடல் சிதைந்து கிடைத்திருக்கிறது. இந்நூல் அகமும் புறமும் பற்றிய பாடல்களைக் கொண்டதாகும். இப்பாடல்களை இயற்றிய புலவர்களின் பெயர்களும் காலமும் அறியப்படவில்லை.

கதவடைப்பு:

தாயர் அடைப்ப மகளிர் திறந்திடத்
தேயத் திரிந்த குடுமியவே-ஆய்மலர்
வண்டலாஅங் கண்ணி வயமான் தேரக் கோதையைக்
கண்டலாஅம் வீதிக் கதவு.

காப்படங்கென் றன்னை கடிமனை யிற்செறித்து
யாப்படங்க ஓடி அடைத்தபின் - மாக்கடுங்கோன்
நன்னலம் காணக் கதவம் துளைதொட்டார்க்
கென்னைகொல் கைம்மா றினி!

காதல்:

கடும்பனித் திங்கள்தன் கைபோர்வை யாக
நெடுங்கடை நின்றதுகொல் தோழி!-நெடுஞ்சினவேல்
ஆய்மணிப் பைம்புண் அலங்குதார்க் கோதையைக்
காணிய சென்றவென் நெஞ்சு!

செங்கால் மடநாராய்! தென்னுறந்தை சேறியேல்
நின்கால்மேல் வைப்பன்என் கையிரண்டும்-நன்பால்
கரை உறிஞ்சி மீன் பிறழும் காவிரிநீர் நாடற்
குரையாயோ யானுற்ற நோய்!

ஊடல்:

புலவி புறக்கொடுப்பன் புல்லிடிந்நாண் நிற்பன்

கலவி களிமயங்கிக் காணேன்-நிலவியசீர்
மண்ணாளுஞ் செங்கோல் வளவனை யானிதன்றோ
கண்ணாரக் கண்டறியா வாறு!

யான் ஊடத் தான் உணர்த்த யான்உணரா விட்டதற்பின்
தான் ஊட யானுணர்த்தத் தான்உணரான்-தேன் ஊறு
கொய்தார் வழுதி குளிர்சாந் தணியகலம்
எய்தா திராக்கழிந்த வாறு.

சேரநாட்டு வளம்:

அள்ளல் பழனத் தரக்காம்பல் வாய் அவிழ
வெள்ளந்தீப் பட்டதென வெரீஇப்-புள்ளினம்தம்
கைச்சிறகாற் பார்ப்பொடுக்கும் கவ்வை உடைத்தரோ
நச்சிலைவேற் கோக்கோதை நாடு!

களிகள் களிகட்கு நீட்டத்தம் கையால்
களிகள் விதிர்த்திட்ட வெங்கள்-துளிகலந்து
ஓங்கெழில் யானை மிதிப்பச்சே றாகுமே
பும்பொழில் வஞ்சி அகம்!

சோழநாட்டு வளம்:

காவல் உழவர் களத்தகத்துப் போர் ஏறி
நாவலோஓ என்றிசைக்கும் நாளோதை-காவலன்தன்
கொல்யானை மேலிருந்து கூற்றிசைத்தாற் போலுமே
நல்யானைக் கோக்கிள்ளி நாடு!

மாலை விலைபகர்வார் கிள்ளிக் களைந்தபூச்
சால மருவியதோர் தன்மைத்தால்-காலையே
வில்பயில் வானகம் போலுமே வெல்வளவன்
பொற்பார் உறந்தை அகம்!

பாண்டிய நாட்டு வளம்:

பார்படுப செம்பொன் பதிபடுப முத்தமிழ்நூல்
நீர்படுப வெண்சங்கும் நித்திலமும்-சாரல்
மலைபடுப யானை வயமாறன் கூர்வேல்
தலைபடுப தார்வேந்தர் மார்பு!

நந்தின் இளஞ்சினையும் புன்னைக் குவிமொட்டும்
பந்தர் இளங்கமுகின் பாளையும்-சிந்தித்
திகழ்முத்தம் போற்றோன்றும் செம்மற்றே தென்னன்

நகைமுத்த வெண்குடையான் நாடு.

மைந்தரோ டுடி மகளிர் திமிர்ந்திட்ட
குங்கும ஈஞ்சாந்தின் சேறுழக்கி-எங்கும்
தடுமாறல் ஆகிய தன்மைத்தே தென்னன்
நெடுமாடக் கூடல் அகம்.

சேரமன்னனின் வீரம்:

அரும்பவிழ் தார்க் கோதை அரசெறிந்த வெள்வேல்
பெரும்புலவும் செஞ்சாந்தும் நாறிச்-சுரும்பொடு
வண்டாடு பக்கமும் உண்டு குறுநரி
கொண்டாடு பக்கமும் உண்டு.

கரிபரந்து எங்கும் கடுமுள்ளி பம்பி
நரிபரந்து நாற்றிசையும் கூடி-எரிபரந்த
பைங்கண்மால் யானைப் பகையடுதோள் கோதையைச்
செங்கண் சிவப்பித்தார் நாடு.

சோழ மன்னனின் வீரம்:

மந்தரங் காம்பா மணிவிசும் போலையாத்
திங்கள் அதற்கோர் திலதமா - எங்கணும்
முற்றுநீர் வைய முழுதும் நிழற்றுமே
கொற்றப் போர்க் கிள்ளி குடை!

நின்றீமின் மன்னீர் நெருநல் திறைகொணர்ந்து
முன்தந்த மன்னர் முடிதாக்க-இன்றுந்
திருந்தடி புண்ணாகிச் செவ்வி இலனே
பெருந்தண் உறந்தையார் கோ!

பாண்டிய மன்னனின் வீரம்:

நிறைமதிபோல் யானைமேல் நீலத்தார் மாறன்
குடைதோன்ற ஞாலத் தரசர்-திறைகொள்
இறையோ! எனவந் திடம்பெறுதல் இன்றி
முறையோ! என நின்றார் மொய்த்து!
செருவெங் கதிர்வேற் சினவெம்போர் மாறன்
உருமின் இடிமுரசு ஆர்ப்ப-அரவுறழ்ந்து
ஆமா உகரும் அணிவரையின் அப்புறம்போய்
வேமால் வயிறெரிய வேந்து!

யானைகளின் செயல்:

வீறுசால் மன்னர் விரிதாம வெண்குடையைப்
பாற எறிந்த பரிசயத்தால்-தேறாது
செங்கண்மாக் கோதை சினவெங் களியானை
திங்கள்மேல் நீட்டுந்தன் கை!

கொடிமதில் பாய்ந்திற்ற கோடும் அரசர்
முடியிடறித் தேய்ந்த நகமும்-பிடிமுன்பு
பொல்லாமை நாணிப் புறங்கடை நின்றதே
கல்லார்தோட் கிள்ளி களிறு!

போர்க்களக் காட்சிகள்:

முடித்தலை வெள்ளோட்டு மூளைநெய் யாகத்
தடித்த குடர்திரியா மட்டி-எடுத்தெடுத்துப்
பேளய் விளக்கயரும் பெற்றித்தே செம்பியன்
சேளய் பொருத களம்!

வெருவரு வெஞ்சமத்து வேலிலங்க வீழ்ந்தார்
புருவ முரிவுகண் டஞ்சி-நரிவெரீ இச்
சேட்கணித்தாய் நின்றழைக்குஞ் செம்மற்றே தென்னவன்
வாட்கணித்தாய் வீழ்ந்தார் களம்!

சித்தர் பாடல்கள் சிவவாக்கியர் பாடல்கள்

சித்தர்களுள் சிறப்பாக குறிப்பிடத்தக்கவர் இவர். தாயுமானவரால் குறிப்பிடப்படுபவர். இவரது காலம் பெற்றோர் இயற்பெயர் முதலிய விவரங்கள் கிடைக்கப்பெறவில்லை. இவரது நூல் சிவவாக்கியம் எனப்படுகிறது. சித்தர் இலக்கியத்தில் சிவவாக்கியர் பாடலுக்குத் தனி மதிப்பு தரப்படுவதுண்டு. இவர் பாடல்களில் வழக்கமான சித்தர் கருத்துக்களான யோகம், குண்டலினி, நிலையாமை ஆகிய கருத்துக ளுடன் புரட்சிகரமான கருத்துகளையும் கூறுவதால் இவர் புரட்சிச் சித்தர் என்றும் கூறப்படுகின்றார்.

முடப்பழக்கங்களைச் சாடுதல்:

புசைபுசை யென்றுநீர் புசைசெய்யும் பேதைகள்
புசையுள்ள தன்னிலே புசைகொண்டது எவ்விடம்?
ஆதிபுசை கொண்டதோ, அனாதிபுசை கொண்டதோ?
ஏதுபுசை கொண்டதோ? இன்னதென்று இயம்புமே!

வாயிலே குடித்தநீரை எச்சிலென்று சொல்கிறீர்
வாயிலே குதப்புவேத மெனப்படக் கடவதோ?
வாயிலெச்சில் போக வென்று நீர்தனைக் குடிப்பீர்கள்
வாயில்எச்சில் போனவவண்ணம் வந்திருந்து சொல்லுமே

விக்கிரக ஆராதனை எதிர்ப்பு:

நட்டகல்லைத் தெய்வமென்று நாலுபுட்பம் சாத்தியே
சுற்றிவந்து மொணமொணயென்று சொல்லு மந்திரம் ஏதடா
நட்டகல்லும் பேசுமோ நாதனுள் ளிருக்கையில்
சுட்டசட்டி சட்டுவம் கறிச்சுவை அறியுமோ

ஓசையுள்ள கல்லைநீ உடைத்திரண்டாய் செய்துமே
வாசலிற் பதித்தகல்லை மழுங்கவே மிதிக்கின்றீர்
புசனைக்கு வைத்த கல்லில் பூவும் நீரும் சாத்து கிறீர்
ஈசனுக்குகந்த கல்லெந்தக் கல்லு சொல்லுமே

சாதி வேற்றுமைகளைக் கடிதல்:

சாதியாவ தேதடா சலந்திரண்ட நீரெலாம்
பூதவாசல் ஒன்றலோ பூதம்ஐந்தும் ஒன்றலோ?
காதில்வாளி, காரை, கம்பி, பாடகம்பொன் ஒன்றலோ?
சாதிபேதம் ஓதுகின்ற தன்மைஎன்ன தன்மையோ?

பறைச்சியாவ தேதடா? பணத்தியாவ தேதடா?
இறைச்சிதோல் எலும்பினும் இலக்கமிட்டு இருக்குதோ
பறைச்சி போகம் வேறதோ பணத்திபோகம் வேறதோ
பறைச்சியும் பணத்தியும் பகுத்துபாரும் உம்முளே

குதம்பைச் சித்தர் பாடல்கள்

பெண் குழந்தை இல்லாத குறைக்கு ஆணாய்ப் பிறந்த இவரைப்
பெண்குழந்தை போல அலங்காரம் செய்து மகிழ்வார்களாம். அப்படி அணிகலன்கள்
அணியும் நிலையில் காதில் குதம்பை என்ற ஆபரணத்தை
அணிந்திருக்கையில் அவ்வளவு அழகாகக் காட்சி தருமாம் அந்தக் குழந்தை.
அதனால் அதனை 'குதம்பை' என்ற சிறப்புப் பெயராலேயே
அழைக்கத்தொடங்கினார்களாம்.

இந்தக் கதை இப்படியிருக்க, இவர் இடையர் குலத்தைச் சேர்ந்த
கோபாலர் தம்பதியர்க்கு மகனாகப் பிறந்து சித்தர் ஒருவரிடம்
ஞானோபதேசம் பெற்று மயிலாடுதுறையில் சித்தியடைந்தார் என்ற வரலாறும்
கூறப்படுவதுண்டு. அழகணி சித்தரின் என் கண்ணம்மா, அகப்பேய் சித்தரின்
அகப்பேயைப் போன்று குதம்பைச் சித்தரின் பாடல் கண்ணிகளில் 'குதம்பாய்' என்ற
வார்த்தை ஜாலம் வருகின்றது. இவர் 'குதம்பை' என்ற காதணியணிந்த பெண்ணை
முன்னிலைப்படுத்திப் பாடுவதால் இவர் குதம்பைச் சித்தர் என்ற பெயர் பெற்றார்
என்பர்.

கண்ணிகள்:

வெட்ட வெளிதன்னை மெய்யென்று இருப்போர்க்குப்
பட்டயம் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
பட்டயம் ஏதுக்கடி? 1

மெய்ப்பொருள் கண்டு விளங்கும்மெய்ஞ் ஞானிக்குக்
கற்பங்கள் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
கற்பங்கள் ஏதுக்கடி? 2

காணாமற் கண்டு கருத்தோடு இருப்போர்க்கு
வீணாசை ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
வீணாசை ஏதுக்கடி? 3

வஞ்சகம் அற்று வழிதன்னைக் கண்டோர்க்குச்
சஞ்சலம் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
சஞ்சலம் ஏதுக்கடி? 4

தந்திரமான தலந்தனில் நிற்போர்க்கு

மந்திரம் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
மந்திரம் ஏதுக்கடி ? 5

சத்தியமான தவத்தில் இருப்போர்க்கு
உத்தியம் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
உத்தியம் ஏதுக்கடி ? 6

நாட்டத்தைப் பற்றி நடுவணை சேர்வோர்க்கு
வாட்டங்கள் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
வாட்டங்கள் ஏதுக்கடி ? 7

முத்தமிழ் கற்று முயங்குமெய்ஞ் ஞானிக்குச்
சத்தங்கள் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
சத்தங்கள் ஏதுக்கடி ? 8

கடுவெளிச் சித்தர் பாடல்

கடுவெளி என்பது 'வெட்டவெளி'. இச் சித்தர் உலகை வெட்ட
வெளியாகக் கண்டு தம் வாழ்வின் அனுபவங்களை பிறரும் அறிந்து நலம்
பெறுவதற்காகப் பாடிய பாடல்களே கடுவெளிச் சித்தர் பாடல்களாக நமக்கு
அறிமுகமாகின்றன. இவரது இயற்பெயரோ வரலாறோ தெரியாத நிலையில்
இவரது ஜீவசமாதி காஞ்சிபுரத்தில் இருக்கிறது என்ற செய்தியை மட்டும் போகர்
தெரிவித்துள்ளார்.

நந்த வனத்திலோ ராண்டி - அவன்
நாலாறு மாதமாய்க் குயவனை வேண்டி
கொண்டுவந் தானொரு தோண்டி - மெத்தக்
கூத்தாடிக் கூத்தாடிக் போட்டுடைத் தாண்டி

கள்ளவே டம்புனை யாதே - பல
கங்கையி லேயுன் கடம்நனை யாதே
கொள்ளைகொள் ளநினை யாதே - நட்புக்
கொண்டு பிரிந்துநீ கோள்முனை யாதே.

திருமுலர் இயற்றிய திருமந்திரம்

இவர் கயிலாய பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர் என்றும் சித்தர்களில்
முதலாமவரும் முதன்மையானவருமான சிவபிரானிடமும் நந்தீசரிடமும் உபதேசம்
பெற்றவர் என்றும் கருத்து நிலவுகிறது. பதஞ்சலி, வியாக்கிரம பாதரோடு சிதம்பரம்

கனக சபையில் இறைவனின் திருநடனம் கண்டு களித்தவர் என திருமந்திரம் கூறுகிறது.

இவர், வான்வழி வரும் போது மூலன் எனும் இடையன் இறந்து கிடப்பதையு அவனது உடலைச் சுற்றிச் சுழன்று பசுக்கள் கதறி வருந்துவதையும் கண்டவர். அருளாளராகிய அவரது உள்ளத்தில் பசுக்களின் துன்பத்தைப் போக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்றியது. உடனே மூலனின் உடலில் கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்ந்தார். ஆனால் மூலனின் மனைவியுடன் வாழ விரும்பாது தம் பழைய உடலைத் தேட அவ்வுடலைக் காணாது திகைத்து முடிவில் உடலிலேயே இருந்து அற்புதங்கள் பல புரிந்தார் என்று கூறப்படுகிறது. இவர் 8000 திருமந்திரங்கள் இயற்றியதாக அகத்தியர் கூறுகிறார். ஆனால் இப்போது 3000 திருமந்திரங்கள் மட்டுமே கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன.

இது தவிர வைத்தியம், வாதம், யோகம், ஞானம் என்னும் துறைகள்பற்றியும் பாடியுள்ளார்.

கல்வி:

கற்றறிவாளர் கருதிய காலத்துக்
கற்றறிவாளர் கருத்தில் ஓர் கண் உண்டு
கற்றறிவாளர் கருதி உரைசெய்யும்
கற்றறி காட்டக் கயல் உள ஆக்குமே.

நூல் ஒன்று பற்றி நுனி ஏற மாட்டாதார்
பால் ஒன்று பற்றினால் பண்பின் பயன் கெடும்
கோல் ஒன்று பற்றினால் கூடா பறவைகள்
மால் ஒன்று பற்றி மயங்குகின்றார்களே.

வானச் சிறப்பு:

அமுதூறு மாமழை நீர் அதனாலே
அமுதூறும் பன்மரம் பார்மிசை தோற்றுங்
கமுகூறு தெங்கு கரும்பொடு வாழை
அமுதூறுங் காஞ்சிரை ஆங்கது வாமே.

வரை இடை நின்று இழி வான்நீர் அருவி
உரை இல்லை உள்ளத்து அகத்து நின்று ஊறும்
நுரை இல்லை மாசு இல்லை நுண்ணிய தெள் நீர்க்
கரை இல்லை எந்தை கழுமணி ஆறே.

அன்புடைமை:

அன்பு சிவம் இரண்டு என்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிகிலார்

அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந்தாரே.

என்பே விறகா இறைச்சி அறுத்திட்டுப்
பொன் போல் கனலில் பொரிய வறுப்பினும்
அன்போடு உருகி அகம் குழைவார்க்கு அன்றி
என்போல் மணியினை எய்த ஒண்ணாதே.

பட்டினத்தார்

இளமை முதலே இவர் வாழ்வில் அற்புதங்கள் பல
நிகழ்ந்ததாய்ச்சொல்லப்படுகின்றது. வானுலக தேவர்களில் ஒருவரான குபேரன்
தான் இப்பூவுலகில் பட்டினத்தாராக அவதரித்தார் என்று திருவெண்காட்டுப்
புராணம் கூறும். இவரது பெற்றோர்கள் சிவநேசன்-ஞானகலை ஆவர். இவர்களின்
தவப்பயனாய்ப் பிறந்தவரே பட்டினத்தார். இவருக்குப் பெற்றோர் வைத்த பெயர்
திருவெண்காடர். கப்பல் வணிகம் மூலம் பெரும் பொருள் ஈட்டிய சிவநேசர்
காலமான பின்னர், உரிய வயதில் இவரது தாயார் சிவகலை என்பவரை
திருவெண்காடருக்கு மணமுடித்தார். இல்லற வாழ்க்கை இனிதே நடந்தாலும்
குழந்தையில்லா ஏக்கம் திருவெண்காடரை வாட்டியது. இறைவனிடம் முறையிட்டார்.
இறைவன் தாமே குழந்தை வடிவாய் சிவசுருமர் என்ற சிவபக்தர் மூலம்
திருவெண்காடரைச் சேர்ந்தார். அன்பு மகனை மருதபிரான் என்று பெயரிட்டு
வளர்த்தார். குழந்தை பெரியவனானதும் வியாபாரம் செய்ய அனுப்பினார்.

தனது மகன் மூலம் வாழ்க்கையின் நிலையாமையை உணர்ந்து
கொண்ட திருவெண்காடர் தமது மைந்தனாக இதுநாள் வரை இருந்தது
திருவிடைமருதூர் பெருமான் தான் என்பதை உணர்ந்து மனம் வருந்தித் துறவறம்
பூண்டார். இந்தத் துறவு நிலை வருவதற்கு முன் தன் மனம் இருந்த நிலையை
பொருளாசை, பெண்ணாசை, வித்தையாசை என்று மனம் ஆசையின்
வாய்க்கப்பட்டு அலைக்கழிப்புற்ற நிலையை அழகிய கண்ணிகளாகப்
பாடுகின்றார்..

திருவேகம்பமாலை:

ஊருஞ்சதமல்ல; உற்றார் சதமல்ல; உற்றுப்பெற்ற
பேருஞ்சதமல்ல; பெண்டிர் சதமல்ல; பிள்ளைகளும்
சீருஞ்சதமல்ல; செல்வம் சதமல்ல; தேசத்திலே
யாருஞ்சதமல்ல; நின்றாள்சதம் கச்சிஏகம்பனே.

பொருளுடையோரைச் செயலிலும் வீரரைப்போர்க் களத்தும்
தெருளுடையோரை முகத்தினுந் தேர்ந்து தெளிவதுபோல்
அருளுடையோரைத் தவத்தில் குணத்தில் அருளிலன்பில்
இருளறு சொல்லிலும் காணத்தகும் கச்சி ஏகம்பனே

பொதுவான கருத்தில் பாடியவை:

பேய்போல் திரிந்து பிணம்போல் கிடந்து இட்ட பிச்சையெல்லாம்
நாய்போல் அருந்தி நரிபோல் உழன்று நன்மங்கை யரைத்
தாய்போல் கருதித் தமர்போல் அனைவர்க்கும் தாழ்மை சொல்லிச்
சேய்போல் இருப்பர்கண் டீர்உண்மை ஞானம் தெளிந்தவரே !

நான் எத்தனை புத்தி சொன்னாலும் கேட்கிலை நன்னெஞ்சமே
ஏன் இப்படிக்கெட்டு உழலுகின்றாய்? இனி ஏதுமில்லா
வானத்தின் மீனுக்கு வன் தூண்டில் இட்ட வகையதுபோல்
போனத்தை மீள நினைக்கின்றனை என்ன புத்தியிதே

தாயாருக்குத் தகனக்கிரியை செய்யும்போது பாடியவை:

ஐயிரண்டு திங்களாய் அங்கமெலாம் நொந்து பெற்றுப்
பையலென்ற போதே பரிந்தெடுத்துச் - செய்ய இரு
கைப்புறத்தில் ஏந்திக் கனகமுலை தந்தாளை
எப்பிறப்பில் காண்பேன் இனி ?

முந்தித்தவம் கிடந்து முந்நூறு நாள் அளவும்
அந்திபகலாச் சிவனை ஆதரித்துத் - தொந்தி
சரியச் சுமந்து பெற்ற தாயார் தமக்கோ
எரியத் தழல் மூட்டுவேன் ?

பொருள் இலக்கணம்

மக்களின் வாழ்வியலுக்கு உரிய ஒழுக்க நெறிகளை வகுத்துக் கூறுவதே பொருள் இலக்கணம் ஆகும். இப் பொருள் இலக்கணம் இருவகைப்படும்.

1. அகப்பொருள்

2. புறப்பொருள்

அகப்பொருள் என்பது , மக்களின் அகவாழ்க்கையில் நிகழும் காதல் மற்றும் இல்லற வாழ்க்கையின் இன்பம் பற்றிக் கூறுவதாகும். புறப்பொருள் என்பது வீரம், போர், வெற்றி, கொடை, நிலையாமை , வீடுபேறு முதலிய புறப்பொருள்களைக் கூறுவதாகும்.

1 அகப்பொருள்:

தலைவனும் தலைவியும் தம்முள் காதல் கொண்டு நிகழ்த்தும் அக வாழ்க்கைக் குறித்த ஒழுக்கத்தைக் கூறுவது அகத்திணை எனப்படும். அகத்திணை ஏழு வகைப்படும்.

அவையாவன:

- 1 குறிஞ்சி
- 2 முல்லை
- 3 மருதம்
- 4 நெய்தல்
- 5 பாலை
- 6 கைக்கிளை
- 7 பெருந்திணை

இவற்றில் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய ஐந்து திணைகளும் ஒத்த தலைவன் தலைவி பற்றிய செய்திகளைப் பாடுவதால் அன்பின் ஐந்திணை என்று வழங்கப்படும்.

கைக்கிளை என்பது ஒருதலைக் காதல் குறித்துப் பாடுவது. பெருந்திணை என்பது பொருந்தாக் காதல் குறித்துப் பாடுவது. எனவே இவை இரண்டும் அன்பில் இருதிணை எனப்படும்.

கைக்கிளை, பெருந்திணை இரண்டையும் புறப்பொருள் திணைகளாகவும் குறிப்பிடுவர்.

அன்பின் ஐந்திணைகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் ஆகிய மூன்றும் வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

முதற்பொருள்:

அகவொழுக்கம் நிகழ்வதற்குக் காரணமான நிலமும் பொழுதும் முதற் பொருள் எனப்படும்.

நிலம்:

அன்பின் ஐந்திணைகளுக்குரிய நிலம் ஐவகைப்படும்.

அவையாவன:

குறிஞ்சி - மலையும் மலை சார்ந்த இடமும்

முல்லை - காடும் காடு சார்ந்த இடமும்

மருதம் - வயலும் வயல் சார்ந்த இடமும்

நெய்தல் - கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும்

பாலை - மணலும் மணல் சார்ந்த இடமும் (குறிஞ்சியும் முல்லையும் தம் இயல்பு நிலையில் இருந்து திரிந்த நிலம்)

பொழுது:

பொழுது என்பது பெரும்பொழுது, சிறு பொழுது. என இருவகைப்படும்.

பெரும்பொழுது:

பெரும்பொழுது என்பது ஓர் ஆண்டின் காலப்பிரிவு ஆகும். ஆண்டில் உள்ள பன்னிரண்டு மாதங்களையும் ஆறு பிரிவுகளாகப் பிரிப்பர். இது நீண்ட காலப் பிரிவாக இருப்பதால் பெரும்பொழுது எனப்படுகிறது. ஆண்டில் உள்ள பன்னிரண்டு மாதங்களும் பின்வருமாறு ஆறு பெரும் பொழுதுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

கார் காலம் - ஆவணி , புரட்டாசி

குளிர்காலம் - ஐப்பசி, கார்த்திகை

முன்பனிக் காலம் - மார்கழி, தை

பின்பனிக் காலம் - மாசி, பங்குனி

இளவேனில் காலம் - சித்திரை, வைகாசி

முதுவேனில் காலம் - ஆனி, ஆடி

சிறு பொழுது:

சிறுபொழுது என்பது ஒரு நாளின் காலப் பிரிவுகள் ஆகும். சிறுபொழுது பின்வருமாறு அமையும்.

வைகறை-விடியற்காலம்

காலை -காலை நேரம்

நண்பகல-உச்சி வெயில் நேரம்

எற்பாடு -சூரியன் மறையும் நேரம்

மாலை -முன்னிரவு நேரம்

யாமம் - நள்ளிரவு நேரம்

இவ்வாறு சிறுபொழுது ஆறும் ஒரு நாளின் ஆறு கூறுகளாக இருப்பதை அறியலாம்.

ஐந்திணைகளுக்கு உரிய பொழுதுகள்

திணைகள்	பெரும்பொழுது	சிறுபொழுது
குறிஞ்சி	குளிக்காலம், முன்பனிக்காலம்	யாமம்
முல்லை	கார்காலம்	மாலை
மருதம்	ஆறு பெரும்பொழுதுகள்	வைகறை,காலை
நெய்தல்	ஆறு பெரும்பொழுதுகள்	எற்பாடு
பாலை	இளவேனிற்காலம், முதுவேனிற்காலம், பின்பனிக்காலம்	நண்பகல்

கருப்பொருள்:

ஒவ்வொரு நிலத்தையும் சார்ந்து அங்கு வாழும் உயிரினங்கள், பொருள்கள் யாவும் கருப்பொருள்கள் எனப்பட்டன

மக்கள், பறவை, விலங்கு ,ஊர், நீர், பூ , மரம், உணவு, பறை, யாழ் , பண், தொழில் ஆகியவை கருப்பொருள் எனப்படும்.

	குறிஞ்சி	முல்லை	மருதம்	நெய்தல்	பாலை
தெய்வம்	முருகன்	திருமால்	இந்திரன்	வருணன்	கொற்றவை
மக்கள்	குறவன், குறத்தி	இடையர், இடைச்சியர்	உழவர், உழத்தியர்	பரதர், பரத்தியர்	எயினர், எயிற்றியர்
உணவு	மலைநெல், தினை	வரகு, சாமை	செந்நெல், வெண்ணெல்	மீன், உப்பு விற்றுப் பெற்றவை	வழிப்பறி செய்தன, சூறை கொண்டன
ஊர்	சிறுகுடி	பாடி, சேரி	ஊர்கள்	பட்டினம், பாக்கம்	பறந்தலை, குறும்பு
நீர்	சுனை நீர்	காட்டாறு	ஆறு, பொய்கை	மணல்கிணறு, உவர்க்குழிநீர்	கூவல், வற்றிய சுனை
மரம்	வேங்கை, அகில்	கொன்றை, குருந்தம்	வஞ்சி, மருதம்	புன்னை, ஞாழல்	இருப்பை, பாலை
பூ	குறிஞ்சி	முல்லை, பிடவு	கழுநீர், தாமரை	நெய்தல், தாழை	மரா, குரா
பறவை	கிளி, மயில்	காட்டுக்கோழி, சேவல்	நீர்க்கோழி, நாரை	அன்னம், கடற்காகம்	கழுகு, பருந்து
விலங்கு	புலி, கரடி	பசு, முயல்	எருமை, நீர்நாய்	உப்பு சுமக்கும் எருது, சுறா	வலிவற்ற யானை, புலி
பறை	தொண்டகம்	ஏறுகோட்பறை	மணமுழவு	மீன்கோட்பறை	நிரைகோட்பறை
யாழ்	குறிஞ்சியாழ்	முல்லையாழ்	மருதயாழ்	நெய்தல்யாழ்	பாலையாழ்
பண்	குறிஞ்சிப்பண்	சாதாரிப்பண்	மருதப்பண்	செவ்வழிப்பண்	பஞ்சுரப்பண்
தொழில்	தினை அகழ்தல், வெறியாடல்	ஆநிரை மேய்த்தல், காளை விடுதல்	நெல்லரிதல் களை பறித்தல்	மீன் பிடித்தல், உப்பு விளைத்தல்	வழிப்பறி, சூறையாடல்

உரிப்பொருள்:

ஒவ்வொரு திணைக்கும் உரிய அகவொழுக்கம் உரிப்பொருள் எனப்படும்.

குறிஞ்சி - புணர்தலும் புணர்தலின் நிமித்தமும் (தலைவனும் தலைவியும் ஒன்று சேர்தல்)

முல்லை - இருத்தலும் இருத்தலின் நிமித்தமும்
(தலைவி, தலைவனது பிரிவைப் பொறுத்துக் கொள்ளுதல்)

மருதம் - ஊடலும் ஊடலின் நிமித்தமும் (தலைவனிடம் தலைவி பிணக்குக் கொள்ளுதல்)

நெய்தல் - இரங்கலும் இரங்கலின் நிமித்தமும் (தலைவி தலைவி தலைவனின் பிரிவினைத்தாங்க இயலாது வருந்துதல்)

பாலை - பிரிதலும் பிரிதலின் நிமித்தமும் (தலைவன் தலைவியை விட்டுப் பிரிந்து பாலை வழியில் செல்வது குறித்து தலைவி வருந்துதல்)

இவ்வாறு எல்லாத் திணைக்கும் முதல்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

புறப்பொருள் இலக்கணம்

புறப்பொருள் என்பது அறம், பொருள், வீடுபேறு பற்றியும் கல்வி, வீரம், போர், தூது, வெற்றி, கொடை, நிலையாமை முதலியவை பற்றியும் கூறுவது ஆகும்.

ஒரு குறிப்பிட்ட அரசனையோ வள்ளலையோ குறுநில மன்னனையோ பெயரைச் சுட்டி அவனுடைய வீரம், வெற்றி, கொடை முதலியவற்றைப் பாடுவது புறப்பொருள் மரபு ஆகும். இவ்வாறு அன்றி ஒருவருக்கு அறிவுரை சொல்லுவது போலவும் யாரையும் சுட்டிக் கூறாமலும் புறப்பொருள் பாடல் அமைவதும் உண்டு. அகப்பொருள் பாடல் போலவே புறப்பொருள் பாடல்களும் திணை, துறை அடிப்படையில் அமைந்துள்ளன. ஆனால் முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் போன்ற இலக்கணங்கள் புறப்பொருளுக்கு இல்லை. புறத் திணைகள் போரை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. போர் செய்யச் செல்லும் அரசனும் படைகளும் போரிடும் முறைக்கு ஏற்ப வெவ்வேறு பூக்களை அணிந்து சென்று போரிடுவர். அவர்கள் அணிந்து செல்லும் பூக்களின் பெயர்களே திணைகளுக்குப் பெயர்களாக அமைந்துள்ளன. பின்வரும் புறத்திணைகள் யாவும் பூக்களின் பெயர்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவையே.

புறத்திணைகள்:

வெட்சி

கரந்தை

வஞ்சி

காஞ்சி

உழிஞை

நொச்சி

தும்பை

வாகை

பாடாண்

பொதுவியல்

இவற்றின் விளக்கம் பின்வருமாறு:

வெட்சி:

ஆநிரை கவர்தல். அக் காலத்தில் பகை அரசனிடம் போர் செய்ய

நினைக்கும் ஒருவன் போரின் முதல் கட்டமாகப் பகை அரசனது பசுக் கூட்டங்களைக் கவர்ந்து செல்வான். இது வெட்சித் திணை எனப்படும். வெட்சி வீரன் வெட்சிப் பூச் சூடி, போருக்குச் செல்வான்.

கரந்தை:

ஆநிரை மீட்டல். பகை அரசன் கவர்ந்து சென்ற பசுக்கூட்டங்களை அவற்றிற்கு உரியவன் மீட்டுவரச் செய்யும் போர், கரந்தைத் திணை எனப்படும். கரந்தை வீரன் கரந்தைப் பூச் சூடி, போருக்குச் செல்வான்.

வஞ்சி:

பகைவர் நாட்டின்மீது படை எடுத்தல் . மண்ணாசையால் பகைவர் நாட்டைப் பிடிப்பதற்காக அந்த நாட்டின் மேல் படை எடுத்துச் செல்லுதல் வஞ்சித் திணை எனப்படும். வஞ்சி வீரன், வஞ்சிப் பூச் சூடி, போருக்குச் செல்வான்.

காஞ்சி

படை எடுத்து வந்தவர்களை எதிர்நின்று தடுத்தல். படை எடுத்து வரும் பகை அரசனைத் எதிர்த்துத் தாக்கித் தம் நாட்டைக் காத்தல் , காஞ்சித் திணை எனப்படும். காஞ்சி வீரன் காஞ்சிப் பூச் சூடி, போருக்குச் செல்வான்.

இளமை நிலையாமை, யாக்கை நிலையாமை, செல்வம் நிலையாமை முதலியவை குறித்துப் பாடுவது காஞ்சித் திணை எனத் தொல்காப்பியம் கூறும்

உழிஞை:

பகை நாட்டினர் மதிலை வளைத்துப் போர் புரிதல் . பகை அரசனுடைய கோட்டையை வெல்லக் கருதிய அரசன் தன் படைகளோடு மதிலைச் சுற்றி முற்றுகை இடுதல் உழிஞைத் திணை எனப்படும். உழிஞை வீரன் உழிஞைப்பூச் சூடி, போருக்குச் செல்வான்.

நொச்சி:

பகைவர்கள், மதிலைக் கைப்பற்ற விடாமல் காத்தல் . பகை அரசன் படை எடுத்து வந்து கோட்டை மதிலைச் சூழ்ந்து கொண்டபோது, தன்னுடைய கோட்டையைக் காத்துக் கொள்ள அரசன் போர் செய்தல் நொச்சித் திணை எனப்படும். நொச்சி வீரன் நொச்சிப் பூச் சூடி, போருக்குச் செல்வான்.

தும்பை:

இரு நாட்டு வீரர்களும் எதிர்நின்று போரிடல் . பகை அரசர்கள் இருவரும் போர்க் களத்தில் எதிர் எதிர் நின்று போரிடுதல் தும்பைத் திணை எனப்படும். தும்பை வீரன் தும்பைப் பூச் சூடி, போருக்குச் செல்வான்.

வாகை:

பகைவரை வென்றவர் வெற்றி விழாக் கொண்டாடுதல். போரில் வெற்றி பெற்ற அரசனைப் புகழ்ந்து பாடுதல் வாகைத் திணை எனப்படும். வெற்றி பெற்றவர்கள் வாகைப் பூவைச் சூடி வெற்றியைக் கொண்டாடுவார்கள்.

பாடாண் :

இதுவரை சொன்ன புறத்திணைகள் போர் நிகழ்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. பாடாண் திணையில் புகழ்,கொடை, இரக்கம்,கடவுள் வாழ்த்து, அரசனை வாழ்த்துதல் முதலியவை இடம்பெறும்.

பொதுவியல்:

வெட்சி முதல் பாடாண் திணை ஈறாக உள்ள புறத்திணைகளுக்குப் பொதுவானவற்றையும் , அவற்றுள் கூறாமல் விடுபட்ட செய்திகளையும் கூறுவது பொதுவியல் திணை ஆகும்..

மாணவர்களின் கவனத்திற்கு

பாடத்திட்டத்தில் (SYLLABUS) குறிப்பிட்டுள்ளவாறு அலகு ஐந்து பகுதியில் இருந்தும் வினாக்கள் கேட்கப்படும். எனவே அலகு- 5க்கு உரிய- 'ALUKKUP PADAHA AZHAHU'- BY KAMALAVELAN- என்னும் நூலையும் நல்ல முறையில் படித்து தேர்வு எழுத வேண்டும்.

நான்காம் பருவம்

கண்ணன் பாட்டு சுப்பிரமணிய பாரதியார்

சுப்பிரமணிய பாரதியின் இயற்பெயர் சுப்பிரமணியன். இவர் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள எட்டயபுரத்தில் திசம்பர் 11 1882ல் சின்னச்சாமி ஐயர் இலக்குமி அம்மையார் தம்பதியின் மகனாய் பிறந்தார். சிறுவயது முதலே கவிப்புலமை பெற்று விளங்கியவர் பாரதியார். இவர் ஒரு எழுத்தாளர், கவிஞர், பத்திரிக்கையாசிரியர், சுதந்திர போராட்டவீரர் என பல்வேறு பரிமாணங்களை கொண்டவர். இவரது பாடல்களில் பெண் விடுதலை, நாட்டுபற்று, மற்றும் சமுதாய சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் மேலோங்கி இருக்கும். இவர் தமிழ், ஆங்கிலம், இந்தி, சமஸ்கிருதம் மற்றும் வங்காள மொழி ஆகியவற்றில் புலமை பெற்றவர். பிற மொழி இலக்கியங்களை மொழி பெயர்க்கவும் செய்துள்ளார். எளிதில் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய எழுச்சியூட்டும் பாடல்களைப் பாடி, விடுதலை உணர்வை மக்களுக்கு ஊட்டியவர் பாரதியார். எனவே இவரை தேசிய கவி என அழைப்பர்.

1. கண்ணன் என் தோழன்

பொன்னவிர் மேனிச் சுபத்திரை மாதைப்
புறங்கொண்டு போவதற்கே -- இனி
என்ன வழியென்று கேட்கில் உபாயம்
இருகணத் தேயுரைப் பான்; -- அந்தக்
“கண்ணன் வில்லாளர் தலைவனைக் கொன்றிடக்
காணும் வழியொன் றில்லேன் -- வந்திங்கு
உன்னை யடைந்தனன்’ என்னில் உபாயம்
ஒருகணத் தேயுரைப் பான்;

1

கானகத்தே சுற்று நாளிலும் நெஞ்சிற்
கலக்க மிலாதுசெய் வான்; -- பெருஞ்
சேனைத் தலைநின்று போர்செய்யும் போதினில்
தேர்நடத் திக்கொ டுப்பான்; -- என்றன்
ஊனை வருத்திடு நோய்வரும் போதினில்
உற்ற மருந்துசொல் வான்; -- நெஞ்சம்
ஈனக் கவலைக ளெய்திடும் போதில
இதஞ்சொல்லி மாற்றிடு வான்;

2

பிழைக்கும் வழிசொல்ல வேண்டுமென் றாலொரு
பேச்சினிலே சொல்லு வான்;
உழைக்கும் வழிவினை யாளும் வழிபயன்

உண்ணும் வழிவுரைப் பான்;
அழைக்கும் பொழுதினிற் போக்குச் சொல்லாமல்
அரைநொடிக் குள்வரு வான்;
மழைக்குக் குடைபசி நேரத் துணவென்றன்
வாழ்வினுக் கெங்கள்கண் ணன். 3

கேட்டபொழுதில் பொருள் கொடுப்பான்; சொல்லுங்
கேலி பொறுத் திடுவான்; -- எனை
ஆட்டங்கள் காட்டியும் பாட்டுக்கள் பாடியும்
ஆறுதல் செய்திடுவான்; -- என்றன்
நாட்டத்திற் கொண்ட குறிப்பினை இஃதென்று
நான்சொல்லு முன்னுணர் வான்; -- அன்பர்
கூட்டத்தி லேயிந்தக் கண்ணனைப் போலன்பு
கொண்டவர் வேறுள ரோ? 4

உள்ளத்தி லேகரு வங்கொண்ட போதினில்
ஓங்கி யடித் திடுவான்; -- நெஞ்சில்
கள்ளத்தைக் கொண்டொரு வார்த்தை சொன்னாலங்கு
காறியுமிழ்ந்திடு வான்; -- சிறு
பள்ளத் திலேநெடு நாளழு குங் கெட்ட
பாசியை யெற்றிவிடும் -- பெரு
வெள்ளத்தைப் போலருள் வார்த்தைகள் சொல்லி
மெலிவு தவிர்த்திடு வான்; 5

கோபத்தி லேயொரு சொல்லிற் சிரித்துக்
குலுங்கிடச் செய்திடு வான்; -- மனஸ்
தாபத்தி லேயொன்று செய்து மகிழ்ச்சி
தளர்த்திடச் செய்திடுவான்; -- பெரும்
ஆபத்தினில் வந்து பக்கத்தி லேநின்று
அதனை விலக்கிடுவான்; -- சுடர்த்
தீபத்தி லேவிழும் பூச்சிகள் போல்வருந்
தீமைகள் கொன்றிடு வான்; 6

2 . கண்ணன் -- என் தந்தை

பூமிக் கெனை யனுப்பினாள்; -- அந்தப்
புதமண்ட லத்திலென் தம்பிகளுண்டு;
நேமித்த நெறிப்படியே -- இந்த
நெடுவெளி யெங்கணும் நித்தம் உருண்டே

போமித் தரைகளிலெல்லாம் -- மனம்
போலவிருந் தாளுபவர் எங்களினத்தார்;
சாமி இவற்றினுக்கெல்லாம் -- எங்கள்
தந்தையவன் சரிதைகள் சிறிதுரைப்பேன். 1

செல்வத்திற்கோர் குறையில்லை; -- எந்தை
சேமித்து வைத்தபொன்னுக் களவொன்றில்லை;
கல்வியில் மிகச்சிறந்தோன் -- அவன்
கவிதையின் இனிமையொர் கணக்கிலில்லை;
பல்வகை மாண்பினிடையே -- கொஞ்சம்
பயித்திய மடிக்கடி தோன்றுவதுண்டு;
நல்வழி செல்லுபவரை -- மனம்
நையும்வரை சோதனைசெய் நடத்தையுண்டு. 2

ஏழைகளைத் தோழமைகொள்வான்; -- செல்வம்
ஏறியார் தமைக்கண்டு சீறிவிழுவான்;
தாழ்வருந் துன்பமதிலும் -- நெஞ்சத்
தளர்ச்சி கொள்ளாதவர்க்குச் செல்வமளிப்பான்;
நாழிகைக்கொர் புத்தியுடையான்; -- ஒரு
நாளிருந்தபடி மற்றொர் நாளினிலில்லை.
பாழிடத்தை நாடி யிருப்பான்; -- பல
பாட்டினிலும் கதையிலும் நேரமழிப்பான். 3

இன்பத்தை இனிதெனவும் -- துன்பம்
இனிதில்லை யென்றுமவன் எண்ணுவதில்லை;
அன்பு மிகவுமுடையான்; -- தெளிந்
தறிவினில் உயிர்க்குலம் ஏற்றமுறவே
வன்புகள் பலபுரிவான்; -- ஒரு
மந்திரியுண் டெந்தைக்கு விதியென்பவன்;
முன்பு விதித்ததனையே -- பின்பு
முறைப்படி அறிந்துண்ண மூட்டிவிடுவான் .4

வயது முதிர்ந்துவிடினும் -- எந்தை
வாலிபக் களையென்றும் மாறுவதில்லை;
துயரில்லை, மூப்புமில்லை, -- என்றும்
சோர்வில்லை, நோயொன்று தொடுவதில்லை;
பயமில்லை, பரிவொன்றில்லை, -- எவர்
பக்கமுநின் றெதிர்ப்பக்கம் வாட்டுவதில்லை;

நயமிகத் தெரிந்தவன்காண்; -- தனி
நடுநின்று விதிச்செயல் கண்டுமகிழ்வான். 5

துன்பத்தில் நொந்துவருவோர் -- தன்னைத்
தூவென் றிகழ்ந்துசொல்லி வன்புகனிவான்;
அன்பினைக் கைக்கொள் என்பான்; -- துன்பம்
அத்தனையும் அப்பொழுது தீர்ந்திடும் என்பான்;
என்புடை பட்டபொழுதும் -- நெஞ்சில்
ஏக்கமுறப் பொறுப்பவர் தம்மை உகப்பான்;
இன்பத்தை எண்ணுபவர்க்கே -- என்றும்
இன்பமிகத் தருவதில் இன்பமுடையான். 6

பு[பாட பேதம்]: 'தம்மைத்' -- கவிமணி}

3. கண்ணன் -- என் சேவகன்

கூலமிகக் கேட்பார் கொடுத்ததெலாம் தாம்மறப்பார்;
வேலைமிக வைத்திருந்தால் வீட்டிலே தங்கிடுவார்;
'ஏனடா, நீ நேற்றைக் கிங்குவர வில்லை' யென்றால்
பானையிலே தேளிருந்து பல்லால் கடித்ததென்பார்;
வீட்டிலே பெண்டாட்டி மேற் பூதம் வந்ததென்பார்; 5

பாட்டியார் செத்துவிட்ட பன்னிரண்டாம் நாளென்பார்;
ஓயாமல் பொய்யுரைப்பார்; ஒன்றுரைக்க வேறு செய்வார்;
தாயாதி யோடு தனியிடத்தே பேசிடுவார்;
உள்வீட்டுச் செய்தியெலாம் ஊரம் பலத்துரைப்பார்;
எள்வீட்டில் இல்லையென்றால் எங்கும் முரசறைவார். 10

சேவகரால் பட்ட சிரமமிக உண்டு, கண்டிர்;
சேவகரில் லாவிடிலோ, செய்கை நடக்கவில்லை.
இங்கிதனால் யானும் இடர்மிகுந்து வாடுகையில்,
எங்கிருந்தோ வந்தான், 'இடைச்சாதி நான்' என்றான்;
"மாடுகன்று மேய்த்திடுவேன், மக்களைநான் காத்திடுவேன்; 15

வீடு பெருக்கி விளக்கேற்றி வைத்திடுவேன்;
சொன்னபடி கேட்பேன்; துணிமணிகள் காத்திடுவேன்;
சின்னக் குழந்தைக்குச் சிங்காரப் பாட்டிசைத்தே
ஆட்டங்கள் காட்டி அழாதபடி பார்த்திடுவேன்;
காட்டுவழி யானாலும், கள்ளர்பய மானாலும், 20

இரவிற் பகலிலே எந்நேர மானாலும்,

சிரமத்தைப் பார்ப்பதில்லை, தேவரீர் தம்முடனே
சுற்றுவேன், தங்களுக்கோர் துன்பமுறா மற்காப்பேன்;
கற்றவித்தை யேதுமில்லை; காட்டு மனிதன், ஐயே!
ஆனபொழுதுங் கோலடி குத்துப்போர் மற்போர் 25

நானறிவேன்; சற்றும் நயவஞ் சனைபுரியேன்”
என்றுபல சொல்லிநின்றான். “ஏது பெயர்? சொல்” என்றேன்.
“ஒன்றுமில்லை; கண்ணென்பார் ஊரிலுள்ளோர் என்னை” என்றான்.
கட்டுறுதி யுள்ளவுடல், கண்ணிலே நல்லகுணம்,
ஒட்டுறவே நன்றா உரைத்திடுஞ்சொல் -- ஈங்கிவற்றால், 30

தக்கவனென் றுள்ளத்தே சார்ந்த மகிழ்ச்சியுடன்,
“மிக்கவுரைப் பலசொல்லி விருதுபல சாற்றுகிறாய்;
கூலியென்ன கேட்கின்றாய்? கூறு” கென்றேன். “ஐயனே!
தாலிகட்டும் பெண்டாட்டி சந்ததிக ளேதுமில்லை;
நானோர் தனியாள்; நரைதிரைதோன் றாவிடினும் 35

ஆன வயதிற் களவில்லை; தேவரீர்
ஆதரித்தாற் போதும் அடியேனை; நெஞ்சிலுள்ள
காதல் பெரிதெனக்குக் காசுபெரி தில்லை” யென்றான்.
பண்டைக் காலத்துப் பயித்தியத்தில் ஒன்றெனவே
கண்டு, மிகவும் களிப்புடனே நானவனை 40

ஆளாகக் கொண்டுவிட்டேன். அன்று முதற்கொண்டு,
நாளாக நாளாக, நம்மிடத்தே கண்ணனுக்குப்
பற்று மிகுந்துவரல் பார்க்கின்றேன்; கண்ணனால்
பெற்றுவரு நன்மையெலாம் பேசி முடியாது.
கண்ணை இமையிரண்டும் காப்பதுபோல், என்குடும்பம் 45

வண்ணமுறக் காக்கின்றான். வாய்முணுத்தல் கண்டறியேன்.
வீதி பெருக்குகிறான்; வீடுசுத்த மாக்குகிறான்.
தாதியர்செய் குற்றமெலாம் தட்டி யடக்குகிறான்;
மக்களுக்கு வாத்தி, வளர்ப்புத்தாய், வைத்தியனாய்,
ஒக்கநயங் காட்டுகிறான்; ஒன்றுங் குறைவின்றிப் 50

பண்டமெலாம் சேர்த்துவைத்துப் பால்வாங்கி
மோர் வாங்கிப்
பெண்டுகளைத் தாய்போற் பிரியமுற ஆதரித்து
நண்பனாய், மந்திரியாய், நல்லா சிரியனுமாய்,
பண்பிலே தெய்வமாய்ப் பார்வையிலே சேவகனாய்,

எங்கிருந்தோ வந்தான், இடைச்சாதி யென்று சொன்னான் .55

இங்கிவனை யான்பெறவே என்னதவஞ் செய்து விட்டேன்!
கண்ணன் எனதகத்தே கால்வைத்த நாள்முதலாய்
எண்ணம் விசாரம் எதுவுமவன் பொறுப்பாய்ச்
செல்வம், இளமாண்பு, சீர், சிறப்பு, நற்கீர்த்தி,
கல்வி, அறிவு, கவிதை, சிவயோகம், 60

தெளிவே வடிவாம் சிவஞானம், என்றும்
ஒளிசேர் நலமனைத்தும் ஓங்கிவரு கின்றனகாண்!
கண்ணனைநான் ஆட்கொண்டேன்!
கண்கொண்டேன் கண்கொண்டேன்!
கண்ணனைனை யாட்கொள்ளக் காரணமும் உள்ளனவே! 65

4 .கண்ணன் -- என் சீடன்

யானே யாகி என்னலாற் பிறவாய்
யானும் அவையுமாய் இரண்டினும் வேறாய்
யாதோ பொருளாம் மாயக் கண்ணன்,
என்னிலும் அறிவினிற் குறைந்தவன் போலவும்,
என்னைத் துணைக்கொண்டு என்னுடை முயற்சியால் 5

என்னடை பழகலால் என்மொழி கேட்டலால்
மேம்பா டெய்த வேண்டினோன் போலவும்,
யான்சொல்லுங் கவிதை என்மதி யளவை
இவற்றினைப் பெருமை யிலங்கின வென்று
கருதுவான் போலவும், கண்ணன் கள்வன் 10

சீடனா வந்தென்னைச் சேர்ந்தனன், தெய்வமே!
பேதையேன் அவ்வலைப் பின்னலில் வீழ்ந்து
பட்டன தொல்லை பலபெரும் பாரதம்;
உளத்தினை வென்றிடேன்; உலகினை வெல்லவும்
தானகஞ் சுடாதேன் பிறர்தமைத் தானெனும் 15

சிறுமையி னகற்றிச் சிவத்திலே நிறுத்தவும்
தன்னுளே தெளிவும் சலிப்பிலா மகிழ்ச்சியும்
உற்றிடேன் இந்தச் சகத்திலே யுள்ள
மாந்தர்க் குற்ற துயரெலாம் மாற்றி
இன்பத் திருத்தவும் எண்ணிய பிழைக்கெனைத் 20

தண்டனை புரிந்திடத் தானுளங் கொண்டு,

மாயக் கண்ணன் வலிந்தெனைச் சார்ந்து,
புகழ்ச்சிகள் கூறியும், புலமையை வியந்தும்,
பலவகை யால் அகப் பற்றுறச் செய்தான்;
வெறும்வாய் மெல்லுங் கிழவிக் கிஃதோர் 25

அவலாய் மூண்டது; யானுமங் கவனை
உயர்நிலைப் படுத்தலில் ஊக்கமிக் கவனாய்,
“இன்னது செய்திடேல், இவரோடு பழகேல்,
இவ்வகை மொழிந்திடேல், இனையன விரும்பேல்,
இன்னது கற்றிடேல், இன்னநூல் கற்பாய், 30

இன்னவ ருறவுகொள், இன்னவை விரும்புவாய்”
எனப்பல தருமம் எடுத்தெடுத் தோதி,
ஓய்விலா தவனோ டுயிர்விட லானேன்.
கதையிலே கணவன் சொல்லினுக் கெல்லாம்
எதிர்செயும் மனைவிபோல், இவனும்நான் காட்டு 35

நெறியினுக் கெல்லாம் நேரெதிர் நெறியே
நடப்பா னாயினன். நானிலத் தவர்தம்
மதிப்பையும் புகழுறு வாழ்வையும் புகழையும்
தெய்வமாக் கொண்ட சிறுமதி யுடையேன்,
கண்ணனாஞ் சீடனயான் காட்டிய வழியெலாம் 40

5. கண்ணம்மா -- என் குழந்தை

சின்னஞ் சிறுகிளியே, -- கண்ணம்மா!
செல்வக் களஞ்சியமே!
என்னைக் கலிதீர்த்தே -- உலகில்
ஏற்றம் புரியவந்தாய்! 1

பிள்ளைக் கனியமுதே, -- கண்ணம்மா!
பேசும்பொற் சித்திரமே!
அள்ளி யணைத்திடவே -- என் முன்னே
ஆடிவருந் தேனே! 2

ஓடி வருகையிலே, -- கண்ணம்மா!
உள்ளங் குளிர் தடி;
ஆடித்திரிதல் கண்டால் -- உன்னைப்போய்
ஆவி தழுவு தடி. 3

உச்சி தனை முகந்தால் -- கருவம்

ஓங்கி வளரு தட; மெச்சி யுனையூரார் -- புகழ்ந்தால் மேனி சிலிர்க்கு தட.	4
கன்னத்தில் முத்தமிட்டால் -- உள்ளந்தான் கள்வெறி கொள்ளு தட; உன்னைத் தழுவிடிலோ, -- கண்ணம்மா! உன்மத்த மாகு தட.	5
சற்றுன் முகஞ் சிவந்தால் -- மனது சஞ்சல மாகு தட; நெற்றி சுருங்கக் கண்டால் -- எனக்கு நெஞ்சம் பதைக்கு தட	6
உன்கண்ணில் நீர்வழிந்தால் -- என்னெஞ்சில் உதிரங் கொட்டு தட; என்கண்ணில் பாவையன்றோ? -- கண்ணம்மா! என்னுயிர் நின்ன தன்றோ?	7
சொல்லு மழலையிலே, -- கண்ணம்மா! துன்பங்கள் தீர்த்திடு வாய்; முல்லைச் சிரிப்பாலே -- எனது மூர்க்கந் தவிர்த்திடுவாய்.	8
இன்பக் கதைக ளெல்லாம் -- உன்னைப்போல் ஏடுகள் சொல்வ துண்டோ? அன்பு தருவதிலே -- உனைநேர் ஆகுமொர் தெய்வ முண்டோ?	9
மார்பில் அணிவதற்கே -- உன்னைப்போல் வைர மணிக ளுண்டோ? சீர்பெற்று வாழ்வதற்கே -- உன்னைப்போல் செல்வம் பிறிது முண்டோ?	10

6. கண்ணன் -- என் விளையாட்டுப் பிள்ளை
தீராத விளையாட்டுப் பிள்ளை -- கண்ணன்
தெருவிலே பெண்களுக் கோயாத தொல்லை. (தீராத)

தின்னப் பழங்கொண்டு தருவான்; -- பாதி
தின்கின்ற போதிலே தட்டிப் பறிப்பான்;
என்னப்பன் என்னையன் என்றால் -- அதனை

எச்சிற் படுத்திக் கடித்துக் கொடுப்பான். (தீராத) 1

தேனொத்த பண்டங்கள் கொண்டு -- என்ன
செய்தாலும் எட்டாத உயரத்தில் வைப்பான்;
மானொத்த பெண்ணடி என்பான் -- சற்று
மனமகிழும் நேரத்தி லேகிள்ளி விடுவான் .(தீராத) 2

அழகுள்ள மலர்கொண்டு வந்தே -- என்னை
அழஅழச் செய்துபின், “கண்ணை மூடிக்கொள்;
குழலிலே சூட்டுவேன்” என்பான் -- என்னைக்
குருடாக்கி மலரினைத் தோழிக்கு வைப்பான்.(தீராத) 3

பின்னலைப் பின்னின் றிழுப்பான்; -- தலை
பின்னே திரும்புமுன் னேசென்று மறைவான்;
வன்னப் புதுச்சேலை தனிலே -- புழுதி
வாரிச் சொரிந்தே வருத்திக் குலைப்பான் . (தீராத) 4

புள்ளாங் குழல்கொண்டு வருவான்; -- அமுது
பொங்கித் ததும்புநற் கீதம் படிப்பான்;
கள்ளால் மயங்குவது போலே -- அதைக்
கண்மூடி வாய்திறந் தேகேட் டிருப்போம் .(தீராத) 5

அங்காந் திருக்கும்வாய் தனிலே -- கண்ணன்
ஆறேழு கட்டெறும் பைப்போட்டு விடுவான்;
எங்காகிலும் பார்த்த துண்டோ? -- கண்ணன்
எங்களைச் செய்கின்ற வேடிக்கை யொன்றோ?(தீராத) 6

விளையாட வாவென் றழைப்பான்; -- வீட்டில்
வேலையென் றாலதைக் கேளா திழுப்பான்;
இளையாரொ டாடிக் குதிப்பான்: -- எம்மை
இடையிற் பிரிந்துபோய் வீட்டிலே சொல்வான்.(தீராத) 7

அம்மைக்கு நல்லவன், கண்டீர்! -- மூளி
அத்தைக்கு நல்லவன், தந்தைக்கு மஃதே,
எம்மைத் துயர்செய்யும் பெரியோர் -- வீட்டில்
யாவர்க்கும் நல்லவன் போலே நடப்பான் .(தீராத) 8

கோளுக்கு மிகவும் சமர்த்தன்; -- பொய்மை
சூத்திரம் பழிசொலக் கூசாச் சழக்கன்;
ஆளுக் கிசைந்தபடி பேசித் -- தெருவில்
அத்தனை பெண்களையும் ஆகா தடிப்பான்.(தீராத) 9

7. கண்ணம்மா -- என் காதலி

சுட்டும்விழிச் சுடர்தான், -- கண்ணம்மா!
சூரிய சந்திரரோ?
வட்டக் கரியவிழி, -- கண்ணம்மா!
வானக் கருமைகொல்லோ?
பட்டுக் கருநீலப் -- புடவை
பதித்த நல்வயிரம்
நட்ட நடுநிசியில் -- தெரியும்
நகைத்தி ரங்களிட! 1

சோலைமல ரொளியோ -- உனது
சுந்தரப் புன்னகைதான்?
நீலக் கடலலையே -- உனது
நெஞ்சி லலைகளிட!
கோலக் குயிலோசை -- உனது
குரலி னிமையிட!
வாலைக் குமரியிட, -- கண்ணம்மா!
மருவக் காதல்கொண்டேன். 2

சாத்திரம் பேசுகிறாய், -- கண்ணம்மா!
சாத்திர மேதுக்கிட?
ஆத்திரங் கொண்டவர்க்கே, -- கண்ணம்மா!
சாத்திர முண்டோட?
மூத்தவர் சம்மதியில் -- வதுவை
முறைகள் பின்புசெய்வோம்;
காத்திருப் பேனோட? -- இது பார்,
கன்னத்து முத்தமொன்று! 3

8. கண்ணன் -- என் காதலன் பாங்கியைத் தூது விடுத்தல்

கண்ணன் மனநிலையைத் தங்கமே தங்கம் --
(அடி தங்கமே தங்கம்)
கண்டுவர வேணுமடி தங்கமே தங்கம்;
எண்ண முரைத்துவிடில் தங்கமே தங்கம் -- பின்னர்
ஏதெனிலுஞ் செய்வமடி தங்கமே தங்கம். 1

கன்னிகை யாயிருந்து தங்கமே தங்கம் -- நாங்கள்

காலங் கழிப்பமடி தங்கமே தங்கம்;
அன்னிய மன்னர்மக்கள் பூமியிலுண்டாம் -- என்னும்
அதனையுஞ் சொல்லிடடி தங்கமே தங்கம். 2

சொன்ன மொழிதவறு மன்னவ னுக்கே -- எங்கும்
தோழமை யில்லையடி தங்கமே தங்கம்;
என்ன பிழைகளிங்கு கண்டிருக் கிறான்? -- அவை
யாவும் தெளிவு பெறக் கேட்டு விடடி. 3

மையல் கொடுத்துவிட்டுத் தங்கமே தங்கம் -- தலை
மறைந்து திரிபவர்க்கு மானமு முண்டோ?
பொய்யை யுருவமெனக் கொண்டவ னென்றே -- கிழப்
பொன்னி யுரைத்ததுண்டு தங்கமே தங்கம். 4

ஆற்றங் கரையதனில் முன்ன மொருநாள் -- எனை
அழைத்துத் தனியிடத்தில் பேசிய தெல்லாம்
தூற்றி நகர்முரசு சாற்றுவ னென்றே
சொல்லி வருவையடி தங்கமே தங்கம் 5

சோர மிழைத்திடையர் பெண்களுடனே -- அவன்
சூழ்ச்சித் திறமைபல காட்டுவ தெல்லாம்
வீர மறக்குலத்து மாதரிடத்தே
வேண்டிய தில்லையென்று சொல்லி விடடி. 6

பெண்ணென்று பூமிதனில் பிறந்து விட்டால் -- மிகப்
பீழை யிருக்குதடி தங்கமே தங்கம்;
பண்ணொன்று வேயங்குழலில் ஊதி வந்திட்டான்--அதைப்
பற்றி மறக்குதில்லை பஞ்சை யுள்ளமே .7

நேர முழுதிலுமப் பாவி தன்னையே -- உள்ளம்
நினைத்து மறுகுதடி தங்கமே தங்கம்;
தீர ஒருசொலின்று கேட்டு வந்திட்டால் -- பின்பு
தெய்வ மிருக்குதடி தங்கமே தங்கம். 8

வைரமுத்து கவிதைகள்

வைரமுத்து தேனி மாவட்டம் வடுகப்பட்டியில் ராமசாமி, அங்கம்மாள் ஆகியோருக்கு மகனாக 13/7/1953இல் பிறந்தார். இவர் 14 கவிதை தொகுப்புகளையும் நான்கு புதினங்களையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். இவர் புகழ்பெற்ற தமிழ் திரைப்பட பாடல் ஆசிரியர் ஆவார். சிறந்த திரைப்பட பாடல் ஆசிரியருக்கான இந்திய அரசின் விருதை ஐந்து முறை பெற்ற சிறப்புக்குரியவர். மேலும், மத்திய அரசின் பத்மஸ்ரீ விருதும் தமிழக அரசின் கலைமாமணி விருதும் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது.

1. நட்பு

நட்பு என்பது
சூரியன் போல்
எல்லா நாளும்
பூரணமாய் இருக்கும்

நட்பு என்பது
கடல் அலை போல்
என்றும்
ஓயாமல் அலைந்து வரும்

நட்பு என்பது
அக்னி போல்
எல்லா மாசுகளையும்
அழித்து விடும்

நட்பு என்பது
தண்ணீர் போல்
எதில் ஊற்றினாலும்
ஓரே மட்டமாய் இருக்கும்

நட்பு என்பது
நிலம் போல்
எல்லாவற்றையும் பொறுமையாய்
தாங்கிக் கொள்ளும்

நட்பு என்பது
காற்றைப் போல்
எல்லா இடத்திலும்
நிறைந்து இருக்கும்

2 . அலைகள்

அலைகளே! நீர்மேல் ஆடுந் தண்ணீர்
மலைகளே! கடலின் மந்திரக் கைகளே!

வித்தை புரிந்து வீசங் காற்று
நித்தந் திரிக்கும் நீர்க்கயி றுகளே!

காற்றெனுங் கயவன் கடலாம் கன்னியின்
மேற்புறம் உரியும் மெல்லிய துகில்களே!

கரையில் தற்கொலைக் காரியம் நடத்தல்
முறையா? சரியா? முடிவுரை என்ன?

கண்வழி புகுந்து கனவென மலர்ந்து
வெண்துகில் போர்த்து மேலே எழுந்து

விம்மித் தாழ்ந்த வெண்மார் புகளே!
தம்பலம் காட்டும் தண்ணீர் வெடிகளே!

கடல்நீர் விழாவில் கரக ஆட்டம்
நடத்தித் தோற்கும் நாடகக் கும்பலே!

கருப்புக் கடலுள் காசநோ யாலே
இருமித் துப்பும் எச்சில் மலைகளே!
கறுப்புக் கடற்றயிர் கடையப் படுகையில்
தெறித்த வெண்ணெய்த் திரைகளே! நீங்கள்

கரையில் கலையும் கடலின் கனவுகள்
கரைக்கன் னத்தில் கடல்முத் தங்கள்
நகர்ந்து விரைந்து நடந்து கரையில்
தகர்ந்து போகும் தண்ணீர்ச் சுவர்கள்

3 .பாடம்

நீதிமொழி சொன்ன
ஆதிமொழி எது?

தமிழா? சீனமா?
இலத்தீனா? கிரேக்கமா?

இல்லை.... எதுவுமில்லை....

இயற்கை
தன்
நெற்றியில்....புருவத்தில்
கண்ணில்....கன்னத்தில்
மார்பில்....அக்குளில்
எழுதிவைத்த நீதியைத்தான்
மனிதன் மொழிபெயர்த்தான்

மேல்நோக்கி எரியும் தீ -
மேல்நோக்கி முட்டும் விதை -
மேல்நோக்கி உயரும் முகில் -
மேல்நோக்கி வளரும் மனிதன் -
எல்லாம் மேல்நோக்கியே!

கீழ்நோக்கிப் பொழியும்
மழைமட்டும் பொய்த்துவிடின்
மேல்நோக்கி வளர்வன
பூமியில் ஏது?
மழை சொன்னது :

"கருணை உள்ளவனே
உயிர்களுக்குத்
தலைமை தாங்குகிறான்"

கரை விழித்திருக்கிறதா?
தூங்கிவிட்டதா?
தெரியாது

பாடத் தெரிந்த பறவைகள்
தன் பாடலுக்குக் கைதட்டுமா? கைகொட்டுமா?
தெரியாது
தாய்மொழியே புரியாத மனிதர்க்குத்
தன்பாடல் புரியுமா? புரியாதா?
தெரியாது

ஆனால் கூழாங்கற்களை
வாயில்போட்டுக் கொண்டு
நதி பாடிக்கொண்டே போகிறது
நதியும் ஒரு கதை சொன்னது :

"கடமையைச் செய்
பலனை எதிர்பாராதே!"

ஏறுவோர் அனைவரையும்
குனிந்துவரச் சொல்கிறது
இறங்குவோர் அனைவரையும்
நிமிர்ந்து செல்லச் செய்கிறது

மலை சொன்னது :
"பணிந்து வாழ்ந்தால்
உயர்ந்து போவாய்
நிமிர்ந்து திரிந்தால்
இறங்கிப் போவாய்"

வேர்களை அறுத்தோடும்
நதியின் மீதும்
கலகலவென்று பூச்சொரியும்
கரையோரத்துக் கிளைகள்...
அறுத்ததற்குக் கோபமில்லையாம்
நனைத்ததற்கு நன்றியாம்

மரம் சொன்னது :
"இன்னா செய்தார்க்கும்
இனியவை செய்"
முகவரி இல்லாமல்
பூமிக்கு வருகிறது
எங்கே சிப்பி விழித்திருக்கிறதோ
அங்கே விழுந்து முத்தாகிறது

மழைத்துளி சொன்னது :
"முத்துக்கான வித்து
எப்போதும் விழலாம்
விழித்திரு மனிதா விழித்திரு"

கீழே சேறு
மேலே பாசி

தன்னைச் சுற்றிலும் தவளையர் கீதம்
ஆனாலும்
தண்ணீர்த் தீயாய் பூத்திருக்கும்

தாமரைக்குத்தான்
என்னவொரு செளந்தர்ய கம்பீரம்!
தாமரை சொன்னது :
"சார்பால் பெருமை பெறுவது எளிது
சார்புக்குப் பெருமை தருவதே பெரிது"
அஸ்தமனம் என்றார்கள்
ஆந்தைகள் மகிழ்ந்தன

நட்சத்திரங்கள்
கும்மி கொட்டிக் கொண்டாடின

தான் சாகவில்லை என்பதை
நிலவுக்கு ஒளியூட்டி
நிரூபித்தது சூரியன்

சூரியன் சொன்னது :
"மறைந்தும் மறையாதிருக்க
உன் சுவடுகளை விட்டுச்செல்"

எரிமலை தும்மியது
ஐம்பது கிலோ மீட்டர்
அக்கினிக் குழம்பு

எந்தக் குடிமகனும்
இடம் பெயரவில்லை

அக்கினிக் குழம்பின் ஆறிய சாம்பலில்
உழுது பயிரிட்டதில்
ஆறுமடங்கு அமோகவிளைச்சல்
எரிமலை சொன்னது :
"எந்தவொரு தீமையிலும்
இன்னோர் நன்மை உண்டு"

செய்யாத பழியோ
தலையில் விழாமல் தடுத்தாட்கொள்ளுங்கள்
தாமரையிலைத் திவலைகள் நாங்கள்
கடுகி வீசாவண்ணம்
காற்றை கட்டிவையுங்கள்
எல்லாரும் சிரிக்கின்ற வாழ்வுகொடுங்கள்
எதிரியும் அழுகின்ற மரணம் கொடுங்கள்

எங்கள் வாழ்வின் கோப்பையை
ஊற்றும்போதே உடைத்துவிடாதீர்கள்
நிறைந்தபிறகு வழியவிடுங்கள்.

4. மரம்

மரங்களைப் பாடுவேன்.
வாரும் வள்ளுவரே மக்கட் பண்பில்லாதவரை என்ன சொன்னீர்?
மரம் என்றீர்!
மரம் என்றால் அவ்வளவு மட்டமா?
வணக்கம்,அவ்வையே நீட்டோலை வாசியான் யார் என்றீர்?
மரம் என்றீர்!
மரம் என்றால் அத்தனை இழிவா?
பக்கத்தில் யாரது பாரதி தானே?
பாஞ்சாலி மீட்க்காத பாமரரை என்ன வென்றீர்?
நெட்டை மரங்கள் என்றீர்!
மரங்கள் என்றால் அவ்வளவு கேவலமா?
மரம் சிருஷ்டியில் ஒரு சித்திரம்,
பூமியின் ஆச்சிரியகுறி,
நினைக்க நினைக்க நெஞ்சுறும் அனுபவம்,
விண்மீனுக்கு தூண்டில் போடும் கிளைகள்,
சிரிப்பை ஊற்றி வைத்த இலைகள்,
உயிர் ஒழுகும் மலர்கள்,
மனிதன் தரா ஞானம் மரம் தரும் எனக்கு!
மனிதன் தோன்றும் முன் மரம் தோன்றிற்று!
மரம் நமக்கு அண்ணன், அண்ணனை பழிக்காதீர்கள்!
மனித ஆயுள் குமிழிக்குள் கட்டிய கூடாரம்,
மரம் அப்படியா?
வளரும் உயிர்களில் ஆயுள் அதிகம் கொண்டது அதுவேதான்!
மனித வளர்ச்சிக்கு முப்பது வந்தால் முற்றுப் புள்ளி.
மரம் இருக்கும் வரை பூ பூக்கும் இறக்கும் வரை காய் காய்க்கும்.
வெட்டி நட்டால் கிளை மரமாகுமே,
வெட்டி நட்டால் கரம் உடம்பாகுமா?
மரத்தை அறுத்தால் ஆண்டு வளையம் வயது சொல்லும்.
மனிதனை அறுத்தால் உயிரின் செலவைத்தான் உறுப்பு சொல்லும்.
மரத்திற்கும் வழக்கை விழும் மறுபடி முளைக்கும்.
நமக்கோ உயிர் பிரிந்தாலும் மயிர் உதிர்ந்தாலும்.
ஒன்றென்று அறிக!

மரங்கள் இல்லையேல் காற்றை எங்கே போய் சலவை செய்வது?

மரங்கள் இல்லையேல் மழைக்காக எங்கே போய் மனுச் செய்வது?
மரங்கள் இல்லையேல் மண்ணின் மடிக்குள்ளே ஏதப்பா ஏரி?
பறவைக்கும் விலங்குக்கும் மரம் தரும் உத்திரவாதம் மனிதர் நாம் தருவோமா?
மனிதனின் முதல் நண்பன் மரம்!
மரத்தின் முதல் எதிரி மனிதன்!
ஆயுதங்களை மனிதன் அதிகம் பிரயோகித்தது மரங்களின் மீதுதான்!

உண்ண கனி,
ஒதுங்க நிழல்,
உடலுக்கு மருந்து,
உணர்வுக்கு விருந்து,
அடைய குடில்,
அடைக்க கதவு,
அழகு வேலி,
ஆட தூளி,
தடவ தைலம்,
தாளிக்க எண்ணை,
எழுத காகிதம்,
எரிக்க விறகு,
மரம்தான் மரம்தான் எல்லாம் மரம்தான்!!
மறந்தான் மறந்தான் மனிதன் மறந்தான்!!
பிறந்தோம் தொட்டில் மரத்தின் உபயம்,
நடந்தோம் நடைவண்டி மரத்தின் உபயம்,
எழுதினோம் பென்சில் பலகை மரத்தின் உபயம்,
மணந்தோம் மாலை சந்தனம் மரத்தின் உபயம்,
கலந்தோம் கட்டில் என்பது மரத்தின் உபயம்,
துயின்றோம் தலையணை பஞ்சு மரத்தின் உபயம்,
நடந்தோம் பாதுகை ரப்பர் மரத்தின் உபயம்,
இறந்தோம் சவப்பெட்டி பாடை மரத்தின் உபயம்,
எரிந்தோம் சுடலை விறகு மரத்தின் உபயம்,
மரம்தான் மரம்தான் எல்லாம் மரம்தான்,
மறந்தான் மறந்தான் மனிதன் மறந்தான்,
மனிதா மனிதனாக வேண்டுமா மரத்திடம் வா ஒவ்வொரு மரமும் போதி மரம்!!

5. செம்மொழி

ஒலிக்கடலில் முதன் முதலாய்
உதித்து வந்த பேரலையே
கலைக்கடலை நாவினால்

கடையவந்த செவியமுதே !
 பிறந்தநாள் அறியாத
 பேரழகே! பிறமொழிகள்
 இறந்தநாள் காண நிதம்
 இளமை பெற்று வந்தவளே
 நயந்த மொழிகளிங்கு
 நாலாயிரமிருந்தும்
 உயர்ந்தவளே! உன்னைப்போல்
 உயிர்மெய்யோடிருப்பவர் யார்?
 வல்லினமும் மெல்லினமும்
 வளமான இடையினமும்
 நல்லினமாய் ஒன்று பட்டு
 நடக்க வழி செய்தவளே!
 உயர்மொழி நீ !
 தனிமொழி நீ!
 உன்னதமாம் செம்மொழி நீ!
 உயிர்மொழி நீ!
 மெய்மொழி நீ!
 உயர்வைத் தருபவள் நீ!
 முதியவளாய் இருந்தாலும்
 மோகம் தரும் அழகால்
 புதியவளாய் இருப்பவளே
 புவைபோல் மலர்பவளே!
 கன்னியென்பார் உனை நீயோ
 கனிப்பிள்ளை பல பெற்ற
 அன்னை!
 இது என்ன அதிசயம் எனக்கேட்டால்
 கன்னி அன்னை நீ
 அந்தக் கன்னி மரிபோல
 அன்னவர்க்கோ ஓர் ஏசு
 உனக்கோ பல ஏசு
 வைதாலும் தித்திக்கும் மதுரமே!
 காலக்கை
 கொய்தாலும் மலர்வளத்தில்
 குறையாத புவனமே!
 நில்லாத காற்றைப்போல்
 நிமிர்கின்ற ஒளியைப்போல்
 எல்லார்க்கும் பொதுவாக
 இருப்பவளே உன்னை நாம்

உச்சரிக்கும் போதிலே
 ஊறுகின்ற வாயதன்
 எச்சிலும் தேனாகும்
 இதழ்களும் பூவாகும்
 பாடையிலே தேவர்களின்
 பாடைகள் போனபின்னும்
 மக்கள்
 பாடையிலே ஆடையிலே
 படிப்படியாய் செழித்தவள் நீ!
 முப்பதே ஒலிகளுக்குள்
 முழுவலகம் அளப்பவளே!
 ஒப்பே இல்லாத
 உயர்குறளை பெற்றவளே!
 வலஞ்சுழி தேடுகின்ற
 வாக்கிய நதியே!
 நலஞ்செழித் தோங்குகின்ற
 நாணய நா நயமே!
 எம்மொழிக்கும் மூத்தவளே!
 எம்மொழியாய் வாய்த்தவளே!
 செம்மொழியாய் மொழிகளுக்குள்
 செம்மாந்திருப்பவளே!
 சேய்கள் பிரசவித்த
 தாயே! உயர்ந்த மேல்
 வாய்கள் பிரசவித்த
 வார்த்தை வசந்தமே!
 சமண பவுத்தச்
 சமயத் துறவிகளும்
 தமது மொழி என்று
 தாலாட்ட வளர்ந்தவளே!
 தேவாரம் தொடுத்தவளே!
 திருவாசகத்தேனே!
 நாவார ஆழ்வாரின்
 நயங்களில் ஆழ்ந்தவளே!
 ஏசு மதத்தார்
 ஈந்ததொரு கொள்கையினால்
 ஏசா மதத்தை
 எம் தமிழர்க் களித்தவளே!
 மக்கா மதீனாவின்
 மக்காத கொள்கையுடன்

நிக்கா முடித்தவளே!
 நேயம் வளர்த்தவளே!
 மதம் மாற்ற வந்தவரை
 மதம் மாற்றி வைத்தவளே!
 நிதம் மாற்றம் பெற்றிங்கு
 நித்தம் வளர்பவளே!
 இமயத்தில் கொடியேற்றி
 இறுமாந்திருந்தவளே!
 சமயங்கள் அனைத்தையும்
 சமமாக மதித்தவளே!
 உன்னாலே பிறந்தோம்
 உன்னாலே வளர்ந்தோம்
 உன்னாலே பெருமை பெற்று
 உலகத்தில் வாழ்கின்றோம்
 அகம் நீ
 புறம் நீ எம்
 ஆருயிரும் நீ
 எங்கள் முகம் நீ
 முகவரி நீ
 முடியாத புகழும் நீ

6 . விதைச்சோளம்

விடுபடும் முயற்சிகளுள் ஒன்றாக மனிதன் விவசாயம் கண்டறிந்தான். ஆனால் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் உழவர்களில் பெரும்பான்மையோர் விலங்குகளுக்கான சுகத்தையும் சுதந்திரத்தையும் கூட இழந்து நிற்கிறார்கள். அப்படி வாழப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஒரு வாழ்க்கையின் குறுக்குவெட்டுத் தோற்றம்தான் இந்த நாட்டுப்பாட்டு.

ஆடி முடிஞ்சிருச்சு
 ஆவணியும் கழிஞ்சிருச்சு
 சொக்கிகொளம் கோடாங்கி
 சொன்னகெடு கடந்திருச்சு

காடு காஞ்சிருச்சு
 கத்தாழை கருகிருச்சு
 எலந்த முள்ளெல்லாம்
 எலையோட உதிந்திருச்சு

வெக்க பொறுக்காம

றெக்க வெந்த குருவியெல்லாம்
வெங்காடு விட்டு
வெகுதூரம் போயிருச்சு

பொட்டு மழை பெய்யலையே
புழுதி அடங்கலையே
உச்சி நனையலையே
உள்காடு உழுகலையே

வெதப்புக்கு விதியிருக்கோ
வெறகாக விதியிருக்கோ
கட்டிவச்ச வெங்கலப்ப
கண்ணீர் வடிச்சிருச்சே

காத்துல ஈரமில்ல
களளியில பாலுமில்ல
எறும்பு குளிச்சேர
இருசொட்டுத் தண்ணியில்ல

மேகம் எறங்கலையே
மின்னல் ஒண்ணுங் காங்கலையே
மேற் கருக்கலையே
மேகாத்து வீசலையே

தெய்வமெல்லாம் கும்பிட்டுத்
தெசையெல்லாம் தெண்டனிட்டு
நீட்டிப் படுக்கையில
நெத்தியில ஒத்தமழை

துட்டுள்ள ஆள் தேடிச்
சொந்தமெல்லாம் வாரதுபோல்
சீமைக்குப் போயிருந்த
மேகமெல்லாம் திரும்புதய்யா
வாருமய்யா வாருமய்யா
வருண பகவானே
தீருமய்யா தீருமய்யா
தென்னாட்டுப் பஞ்சமெல்லாம்

ஒத்தஏரு நான் உழுகத்
தொத்தப்பசு வச்சிருக்கேன்

இன்னும் ஒரு மாட்டுக்கு
எவனப் போய் நான் கேட்டேன்?

ஊரெல்லாம் தேடி
ஏர்மாடு இல்லாட்டி
இருக்கவே இருக்கா
இடுப்பொடிஞ்ச பொண்டாட்டி

காசு பெருத்தவளே
காரவீட்டுக் கருப்பாயி
தண்ணிவிட்டு எண்ணெயின்னு
தாளிக்கத் தெரிஞ்சவளே

சலவைக்குப் போட்டாச்
சாயம் குலையுமின்னு
சீல தொவைக்காத
சிக்கனத்து மாதரசி

கால்மூட்ட வெதச்சோளம்
கடனாகத் தாதாயி !
கால்மூட்ட கடனுக்கு
முழுமூட்ட அளக்குறண்டி

ஊத்துதடி ஊத்துதடி
ஊசிமழை ஊத்துதடி
சாத்துதடி சாத்துதடி
சடைசடையாச் சாத்துதடி

பாழும் மழைக்குப்
பைத்தியமா புடிச்சிருச்சு?
மேகத்தக் கிழிச்சு
மின்னல் கொண்டு தைக்குதடி

முந்தாநாள் வந்த மழை
மூச்சுமுட்டப் பெய்யுதடி
தெசைஏதும் தெரியாம
தெரபோட்டுக் கொட்டுதடி

கூர ஒழுகுதடி
குச்சவீடு நனையுதடி
ஈரம் பரவுதடி

ஈரக்கொல நடுங்குதடி

வெள்ளம் சுத்திநின்னு
வீட்ட இழுக்குதடி
ஸ்தியில சரிபாதி
அடிச்சிக்கிட்டுப் போகுதடி
குடி கெடுத்த காத்து
கூர பிரிக்குதடி
மழைத்தண்ணி ஊறி
மஞ்சவரு கரையுதடி

நாடு நடுங்குதய்யா
நச்சுமழை போதுமய்யா
வெதவெதைக்க வேணும்
வெயில்கொண்டு வாருமய்யா

மழையும் வெறிக்க
மசமசன்னு வெயிலடிக்க
மூலையில் வச்சிருந்த
மூட்டையப் போய் நான் பிரிக்க

வெதச்சோளம் நனைஞ்சிருச்சே
வெட்டியாய் பூத்திருச்சே
மொளைக்காத படிக்கு
மொளைகட்டிப் போயிருச்சே

ஏர்புடிக்கும் சாதிக்கு
இதுவேதான் தலையெழுத்தா?
விதிமுடிஞ்ச ஆளுக்கே
வெவசாயம் எழுதிருக்கா?

காஞ்சு கெடக்குதுன்னு
கடவுளுக்கு மனுச்செஞ்சா
பேஞ்சு கெடுத்திருச்சே
பெருமாளே என்னபண்ண?

7 . சிரிப்பு

வாழ்க்கை பூட்டியே கிடக்கிறது
சிரிப்புச் சத்தம் கேட்கும்போதெல்லாம்

அது திறந்து கொள்கிறது

வாழ்வின்மீது இயற்கை தெளித்த
வாசனைத் தைலம் சிரிப்பு

எந்த உதடும் பேசத் தெரிந்த
சர்வதேச மொழி சிரிப்பு

உதடுகளின் தொழில்கள் ஆறு
சிரித்தல் முத்தமிடல்
உண்ணல் உறிஞ்சல்
உச்சரித்தல் இசைத்தல்

சிரிக்காத உதட்டுக்குப்
பிற்சொன்ன ஐந்தும்
இருந்தென்ன? தொலைந்தென்ன?
தருவோன் பெறுவோன்
இருவர்க்கும் இழப்பில்லாத
அதிசய தானம்தானே சிரிப்பு

சிரிக்கத் திறக்கும் உதடுகள் வழியே
துன்பம் வெளியேறிவிடுகிறது

ஒவ்வொருமுறை சிரிக்கும்போதும்
இருதயம்
ஒட்டடையடிக்கப்படுகிறது

சிரித்துச் சிந்தும் கண்ணீரில்
உப்புச் சுவை தெரிவதில்லை
முள்ளும் இதுவே
ரோஜாவும் இதுவே

சிரிப்பு
இடம்மாறிய முரண்பாடுகளே
இதிகாசங்கள்

ஒருத்தி
சிரிக்கக்கூடாத இடத்தில்
சிரித்துத் தொலைத்தாள்
அதுதான் பாரதம்
ஒருத்தி

சிரிக்க வேண்டிய இடத்தில்
சிரிப்பைத் தொலைத்தாள்
அதுதான் ராமாயணம்

எந்தச் சிரிப்பும்
மோசமானதில்லை
பாம்பின் படம்கூட
அழகுதானே?

சிரிப்பொலிக்கும் வீட்டுத்திண்ணையில்
மரணம் உட்கார்வதேயில்லை

பகலில் சிரிக்காதவர்க்கெல்லாம்
மரணம்
ஒவ்வொரு சாயங்காலமும்
படுக்கைதட்டிப் போடுகிறது

ஒரு
பள்ளத்தாக்கு முழுக்கப்
பூப் பூக்கட்டுமே
ஒரு
குழந்தையின் சிரிப்புக்கு ஈடாகுமா?
காதலின் முன்னுரை
கடனுக்கு மூலதனம்
உதடுகளின் சந்திரோதயம்
விலங்கைக் கழித்த மனிதமிச்சம்
சிரிப்பை இவ்வாறெல்லாம்
சிலாகித்தாலும்
மரிக்கும்வரை சிரிக்காத மனிதர்கள்
உண்டா இல்லையா?

சிரியுங்கள் மனிதர்களே!

பூக்களால் சிரிக்கத் தெரியாத
செடிகொடிகளுக்கு
வண்டுகளின் வாடிக்கை இல்லை

சிரிக்கத் தெரியாதோர் கண்டு
சிரிக்கத் தோன்றுமெனக்கு

சற்றே உற்றுக் கவனியுங்கள்

சிரிப்பில் எத்தனை ஜாதி?
கீறல்விழுந்த இசைத்தட்டாய்
ஒரே இடத்தில் சுற்றும்
உற்சாகக் சிரிப்பு

தண்ணீரில் எறிந்த தவளைக்கல்லாய்
விட்டுவிட்டுச் சிரிக்கும் வினோதச் சிரிப்பு

தலையில் விழுந்த தாமிரச் சொம்பாய்ச்
சென்றடித் தேய்ந்தழியும் சிரிப்பு

கண்ணுக்குத் தெரியாத
சுவர்க்கோழி போல
உதடு பிரியாமல்
ஓசையிடும் சிரிப்பு

சிரிப்பை இப்படி
சப்த அடிப்படையில்
ஜாதி பிரிக்கலாம்

சில
உயர்ந்த பெண்களின் சிரிப்பில்
ஓசையே எழுவதில்லை

நிலவின் கிரணம்
நிலத்தில் விழுந்தால்
சத்தமேது சத்தம்?

சிறுசிறு சொர்க்கம் சிரிப்பு
ஜீவ அடையாளம் சிரிப்பு

ஒவ்வொரு சிரிப்பிலும்
ஒருசில மில்லிமீட்டர்
உயிர்நீளக் கூடும்

மரணத்தைத் தள்ளிப்போடும்
மார்க்கம்தான் சிரிப்பு
எங்கே!

இரண்டுபேர் சந்தித்தால்
தயவுசெய்து மரணத்தைத்
தள்ளிப் போடுங்களேன்!

8 .உலகமயமானவன்

ஒரு பூதம் வருகிறது
உலக பூதம்
கோட்டு தூட்டு அணிந்த
நாகரிக பூதம்.

அடலாண்டிக் கடலில் ஒரு காலூன்றி
பசிபிக் கடலில் மறுகால் உணன்றி
வங்காள விரிகுடாவில் வாய் கொப்பளித்து
கண்டங்கள் உண்ணவரும் மேற்கு பூதம்

வளரா நாடுகளைத் தின்று முடித்து
வளரும் நாடுகளில் கைதுடைத்து
ஏழை நாடுகளை
வெற்றிலை போடும்
வியாபார பூதம்

மாடி மனைகளை
மேலும் மேலும் விண்ணில் ஏற்றுமாம்
குடிசைகளை மிதித்து
குழிக்குள் தள்ளுமாம்

வேலை இழந்த சிற்றூர் மக்களை
ஒரே துடைப்பத்தில் வாரிப் பெருக்கி
நகரத் தொட்டிகளில்
குப்பையாய்க் கொட்டுமாம்.

"நில்லாய் நெடும் பூதமே
ஊரழிக்க வந்த உன்
ஊர் சொல்லிப் போ" என்றேன்
கடைவாயில் தேசங்கள் ஒழுக
"யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்" என்றது
"பேர் என்ன சொல்" என்றேன்
"உலகமயமானவன்" என்றது.

பூங்கொடி

முடியரசன்

வீறுகவியரசர் முடியரசன் (இயற்பெயர்: துரைராசு, அக்டோபர் 7, 1920 - டிசம்பர் 3, 1998) தமிழ்நாட்டின் மூத்த தலைமுறைக் கவிஞர்களுள் ஒருவர். தேனி மாவட்டம், பெரியகுளத்தில் சுப்பராயலு - சீதாலக்ஷ்மி ஆகியோருக்கு, அக்டோபர் 7, 1920-இல் பிறந்தவர். துரைராசு என்ற இவரது பெயரை முடியரசன் என்று மாற்றிக் கொண்டார். பாரதிதாசனோடு மிக நெருங்கிப் பழகி அவருடைய முற்போக்கு எண்ணங்களை ஏற்றுப் பாடியவர். பாரதிதாசனாரால் 'என் மூத்த வழித்தோன்றல், எனக்குப் பின் கவிஞன்..' என்று பாராட்டப்பெற்றவர். தந்தை பெரியார், பேரறிஞர் அண்ணா ஆகியோரின் பெருமதிப்பைப் பெற்ற திராவிட இயக்கத்தின் முன்னோடிக்கவிஞர். தம் கவிதையின்படியே வாழ்ந்துகாட்டிய கவிஞர்க்கு எடுத்துக்காட்டு இவர்.. தான் சாதி மறுப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டதோடு தம் பிள்ளைகள் அறுவர்க்கும் சாதி மறுப்புத் திருமணம் செய்வித்தவர். எனவேதான் தவத்திரு. குன்றக்குடி அடிகளார் 'சாதி ஒழியவேண்டும் எனக் கவிதையிலும், மேடையிலும் முழங்கிய கவிஞர்களுள் அவற்றைத் தன் வாழ்வில் கடைப்பிடித்தவர் கவியரசு முடியரசனார் தவிர வேறு யாராவது இருக்கிறார்களா? எனத் தெரியவில்லை' என்று போற்றினார். சாதி-சமய, சாத்திரச் சடங்குகளை வெறுத்தவர். இவரது மறைவின் பொழுதும் எச்சடங்குகளும் வேண்டாம் என்று வலியுறுத்தி அவ்வாறே நிறைவேறச் செய்தவர். சென்னை, முத்தியாலுப்பேட்டை உயர்நிலைப்பள்ளியிலும், காரைக்குடி மீ. சு. உயர்நிலைப்பள்ளியிலும் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிந்தவர்.

பூங்கொடிக் காப்பியம் கவிஞர் முடியரசனின் படைப்புகளுள் ஒன்றாகும். 'மொழிக்கொரு காப்பியம்' என்னும் சிறப்பினை இந்தக் காப்பியம் பெற்றுள்ளது. 'தமிழ்த் தெய்வ வணக்கம்' நீங்கலாக, 'விழுவயர் காதை' முதலாக 'விடுதலைக் காதை' ஈறாக முப்பத்தொரு காதைகள் இந்தக் காப்பியத்தில் உள்ளன. 5243 பாடல் வரிகள் உள்ளன. தமிழ்நாட்டு மொழிப் போராட்ட வரலாற்றில் இடம் பெற்றவர்களும் தமிழ்மொழி, தமிழிசை முதலியவற்றின் வளர்ச்சியில் ஈடுபட்டவர்களும் இந்தக் காப்பியத்தில் குறிப்பாகப் பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளனர்.

சிறைப்படு காதை பூங்கொடி வருதல்

பெருநிலக் கிழவர் பெட்டன் மகிழ்ந்தே
அருளிய வாழ்த்தும் அவ்வூர் நாப்பண்
ஞாலங் காணாக் கோலங் கொண்ட
நூலகம் அமைக்க நுவல்மொழி உறுதியும்
பெற்றநற் பூங்கொடி குற்றமில் மனத்துள 5
உள்ளெழு மகிழ்வால் சொற்றமிழ் இசைதரு
மாட மாளிகை மன்றினும் புகுதரக்
கூட வாயிலில் குருதி கண்டனள்;

பூங்கொடி மயக்கம்

கண்டவள் நடுங்கிக் கால்தடு மாறிச்
'சண்டிலி சண்டிலி' என்றுரை சாற்றியும் 10
கண்டிலள் அவளைக் கடும்பே ரமைதி
கொண்டு திகழ்ந்தது கோவுயர் மாளிகை;
அஞ்சிய ஒண்டொடி ஆங்காங் கோடித்
துஞ்சுவள் அவளெனத் துருவினள் யாண்டும்
காண்கில ளாகிக் கலங்கிய அம்மகள் 15
தூண்களி னிடையே துணுக்குற நோக்கினள்;
மணமக னாகும் மனத்தொடு வந்தோன்
பிணமக னாகிப் பிறிதுறக் கிடந்த
கொடுமை காணலுங் கோவெனக் கதறிச்
சுடுதழல் மிதித்தெனத் துவண்டு சுருண்டு 20
மயங்கி விழுந்தனள் மண்மிசை யாங்கே;

மயக்கந் தெளிந்து புலம்பல்

மயங்கிருள் தெளிய வைகறை வந்துற
வயங்கிணர்க் கொடிநிகர் மயங்கிய பூங்கொடி
சற்றே தெளிவுறச் சட்டென எழுந்து

பற்றா மாக்கள் பகைமுடித் தனர்கொல்?
எற்றால் இந்நிலை இம்மகன் உற்றனன்?
உற்றார் எவரும் உறாஅ விடத்துச்
செற்றார் இவனைச் செகுத்தனர் அந்தோ!
துணையாந் தோழியும் யாங்குத் தொலைந்தனள்?
அணையாப் பெரும்பழி அணையும் அந்தோ! 30
இசைக்கென வந்தவன் இறந்தனன் என்னும்
வசைக்கிலக் காக வாய்த்ததிந் நிலையே!

செய்தித்தாள்களின் செய்கை

கொலைத்தொழில் ஒன்றே கலைத்தொழி லாகத்
தலைப்பிடுஞ் செய்தித் தாள்களும் உண்டே!
நாண்சிறி தின்றி நாட்டினில் உலவி 35
வீண்பழி சுமத்தும் வெள்ளை இதழ்களும்
நாடொறும் தெருவில் நடமில் உண்டே!
கூடுமிவ் விதழ்கள் 'கொலைகொலை' என்றே
பாடும் பாடும் பாரெலாம் பாடும்
வசைப்பணி புரியும் வாய்க்கிது விருந்தே! 40
இசைப்பணிக் கீதோர் இழுக்கே யன்றோ?

கோமகனை நினைந்திரங்கல்

பரிவுக் குரியன் பாவம் இம்மகன்!
முறுகிக் கிளர்ந்து மூண்டெழு காமம்
பெருகிப் படர்ந்து பெட்புற் றென்னைத்
திருமணஞ் செய்வான் திரிந்தனன் பலநாள்; 45
பண்ணிசை ஆய்ந்து பயின்றிடக் கருதி
உண்ணிறை அவாவொடு நண்ணினன் ஈண்டு
மண்ணிரை யாக மாய்ந்தனன் அந்தோ!
எண்ணிய தொன்றும் ஏற்றிலன் பாவி!
வேட்டவன் ஒருநாள் விழைவினை என்பாற் 50
காட்டினன் குறிப்பால்; கடிந்துரை கூறுவேன்

(பற்றாமாக்கள் - பகைவர், எற்றால் - எதனால், உறாஅ - பொருந்தாத)

'ஒருதலைக் காமம் உடையவர் தாமே
வருதுயர்க் கடலுள் மடிவது திண்ணம்'
என்ற அம்மொழி இன்று பலித்ததோ?
அன்றது மொழிந்தமைக் கின்று வருந்துவல்' 55
என்று பலப்பல இரங்கிப் புலம்பி,

கிழாரிடம் முறையிடல்

உறுதுணை யாகிய பெருநிலக் கிழார்பால்
அறைகுவல் விரைந்தே என்றாங் கணுகித்
தன்னையும் பண்ணையும் முன்னி வந்தவன்
பன்னிய செய்தியின் பான்மை முழுவதூஉம், 60
மேனாள் தொட்டு மெல்லியல் அவன்மொழி
ஏலா தியாவும் எதிர்த்துரை புகன்றதூஉம்,
காதலின் பெயராற் கரையிலான் இவனால்

ஏதம் விளையினும் விளையுமென் றெண்ணிச்
சண்டிலி சூழ்துணை கொண்டு நின்றதூஉம், 65
வண்டென அலைவோன் வாளிற் படுகொலை
யுண்டு மனையினில் ஒருபாற் கிடப்பதூஉம்,
உறுதுணை யாகிய ஒண்டொடி சண்டிலி
பெருமனை நீங்கிப் பெயர்ந்து போயதூஉம்
அரிவை யாவையுந் தெரிதர வுரைத்து 70
வருபழி யஞ்சிவாடி நின்றனள்;

கிழாரும் உடன்புறப்படல்

பெருநிலக் கிழார்அப் பேதையைத் தேற்றி
'மருளுதல் தவிர்கஎன் மகளே! ஒன்றும்
வெருவுதல் வேண்டா, வேண்டுவ செய்வல்;
வருகுவென் யானும் வஞ்சி நின்னுடன் 75
எழு'கெனக் கூறி எழுந்தனர் ஆங்கே;

காவலர் வருதல்

பண்ணும் இசையும் பயில்தரு மாளிகைக்
(அறைகுவல் - கூறுவேன், பன்னிய - கூறிய)
கண்ணொரு கொலைவினை நிகழ்ந்தென் றறிந்த
காவற் படையினர் கடுகி வந்தனர்;
ஏவல் மாக்கள் இருவரை வினவினர்; 80
மாளிகை முழுமையும் சூழ்றும் அறைகளும்
வாளிற் படுமகன் வடித்தசெங் குருதி
தோய்ந்து காய்ந்து தூணிடைக் கிடக்கும்
உடலும் பிறவும் உற்று நோக்கினர்;
காவற் றலைவர் கற்போர் தம்மை 85
'நீவிர் அறிந்தன நிகழ்த்துக' என்றனர்;

மாணவன் கூற்று

'கொலைபடு கோமகன் கலையிசை வேட்டுப்
பலநாள் எம்முடன் பயின்றனன் அறிவோம்;
ஈதொன் றன்றி வேறொன் றறியோம்;
தீது நிகழ்வில் ஏதும் தெரியோம்; 90
எமக்கிசை யூட்டுங் குலக்கொடி யாகிய
மடக்கொடி பூங்கொடி மற்றவள் தோழி
சண்டிலி என்பாள் தன்னுடன் கூடி
விண்டொட நிவந்த வியன்பெரு மாளிகை
வதிவதும் அறிவோம் வாய்மையிஃ தாகும்; 95

மதிலரண் சூழும் மாமனை யிதனுள்
எதிரிகள் எவரும் எளிதிற் புகார்'என
மாணவர் தம்முளோர் மாணவன் இயம்பக்

காவலர் குறுக்கு வினா

கரவிலா துரைத்ததைக் கேட்டஅக் காவலர்,
'அரண்படு மாளிகை ஆதலின் ஈண்டு 100
முரணியோர் உட்புக முடியா தென்றனை,
அவ்வா றாயின் அவனொடு முரணியோர்
எவ்வெவர் என்றெமக் கியம்புதி' என்றனர்;

மாணவன் மறுமொழி

முற்படு மாணவன் 'முரணியோர் உண்டெனல்
கற்பனை யாகும்; காப்பமைந் துளதால் 105
மற்றவர் புகுந்து செற்றனர் என்று
சொற்றிட இடமிலை; சொல்லுமென் கருத்தைச்
சுற்றி வளைத்து மற்றொரு பொருளைப்
படைத்திட வேண்டா பணிவுடன் வேண்டுவல்'

காவலர் குறுக்கீடு

எனவாங்கு 110
முடிக்குமுன் காவல் முதல்வர் மறித்துத்
'துடித்த லின்றிச் சொல்லுக, உண்மை
கிடைக்குமென் றெண்ணிக் கிளறுவ தெம்கடன்;
மற்றவர் தம்மால் மாண்டிலன் என்றால்
தற்கொலை என்று சாற்ற நினைந்தே 115
இவ்வணம் புகன்றீர் எனுங்கருத் துடையேன்
ஒவ்வுவீ ராயின் உரைமின்' என்றனர்;

மாணவன் ஏக்கவுரை

'எவ்வா றவ்வணம் இளம்புவல் ஐய!
செவ்விதிற் றெரியும் செயப்படு கொலையைத்
தற்கொலை என்று சாற்றுதல் தகுமோ? 120
எற்கெனை யிங்ஙனம் இடையிடை மறித்துப்
பற்பல வினவிப் பாடுறச் செய்கிறீர்?
எனக்கும் கொலைக்கும் எவ்வகைத் தொடர்பும்
மனத்தும் நினைக்க வழியிலை; என்மொழி
அனைத்தும் வாய்மை அறிகதில் ஐய!'

125

எனப்புகல் மாணவன் ஏங்கி நின்றான்!

காவலர் கனிவுரை

‘உம்மை ஐயறும் உள்ளம் எமக்கிலை
மெய்ம்மை தெரிவான் விடுத்தனென் இவ்வினா!
கடுமொழி யன்றிது கனிமொழி யாகும்
விடுகநும் அச்சம் விளம்புக மெய்யே; 130
(தெரிவான் – தெரிய)

அன்பொடு வினவும் ஐய வினாக்கட்
கின்புடன் விடைகள் இறுப்பது நும்கடன்;
துன்புகள் நும்மைத் தொடரா; உறுதி;
வன்பகை இறந்தோற்கு வாய்த்ததும் இல்லை;
பின்பவன் தற்கொலை புரிந்ததும் இல்லை; 135
செயப்படு கொலையெனச் செப்பலும் செய்தீர்;
நயத்தகும் மன்றினுள் நல்லவள் பூங்கொடி
சண்டிலி தன்துணை கொண்டு வதிவதும்
விண்டனிர்; இவற்றால் விளங்குவ தென்னை?
ஒண்டொடி மகளிர் ஒருவர்மேல் ஐயம் 140
உற்றனிர் கொல்லோ? மற்றிவர் இருவரும்
குற்றம் புரிதல் கூடுமென் றெண்ணம்
பெற்றனிர் கொல்லோ? தெற்றென மொழிக!

மாணவன் துடிப்பு

என்றுரை கேட்டோன் ஈதென் கொடுமை?
நன்றுரை புகன்றீர்! நானதற் கொருப்படேன் 145
கொன்றெனைச் சிதைப்பினும் கூறேன் அம்மொழி;
பயிற்றிய தாயின் பால்முகம் நோக்கின்
அயிர்த்தலும் ஒல்லுமோ? ஐயகோ அடாஅது!
பாழ்மகன் இறந்தும் பழியினைத் தந்தனன்;
ஆழ்கடல் உலகில் அவள்நிகர் பெண்மகள் 150
சூழினும் காண்கிலம்; தூயவள் தனக்குத்
தாழ்வுகள் வருதல் தகுமோ ஐய!
ஊழ்வினை என்றொன் றுளதெனச் செப்புவர்
பாழ்வினை யிந்தப் பழிமொழி வடிவிற
சூழ்ந்தது கொல்லோ? சூழ்ந்தது கொல்லோ? 155
என்றவன் அரற்றி யிரங்கித் துடிக்க;

காவலர் நயவுரை

யாது நிகழ்ந்த திங்ஙனம் அரற்றினை?

(அடாஅது - தகாது)

தீதுதீர் செயலி தேன்மொழி பூங்கொடி
யாதும் பழியுறாள்; வேதனை விட்டொழி;
ஆழ்கடல் உலகில் அவள்நிகர் பெண்மகள் 160
சூழினும் காண்கிலம்; தூயவள் தனக்குப்
பாழ்மகள் இறந்தும் பழியினைத் தந்தனன்
என்றனை யன்றோ? இறந்தும் தந்தனன்
என்றதன் உட்பொருள் இயம்புதி கொல்லோ?
இறந்தோன் உயிருடன் இருந்த காலை 165
அறந்தேர் தெரிவைக் காற்றிய பழியினைத்
திறந்துளம் உரை'எனத் தெரித்தனர் காவலர்;

இருந்தும் பழி இறந்தும் பழி

இசைதெரி வேட்கையன், இவனவள் பாற்கொளும்
நசைபெரி துடையன், நாளுமந் நினைவால்
உருகி உருகி மருகுவன், அவளை 170
மருவுதல் ஒன்றே வாழ்வின் குறியன்,
ஒருவுதல் நேரின் உயிரும் வேண்டிலன்,
இரவலன் போல இடையிடை அவள்வாற்
குறுகுவன் தன்னுளக் குறிப்பினை விளம்புவன்;
இல்லறம் அறவே வேண்டிலா இம்மகள் 175
புல்லும் இவனைப் பொருட்படுத்த திலளே,
ஆயினும் உண்மை அறியார் சிலர்சிலர்
தாயினை அலருரை சாற்றுதல் அறிவேன்,
இருந்தும் பழிமொழி இயற்றினன் பாவி
இறந்தும் அம்மொழி ஏற்றினன் பாவி' 180
என்றுரை கூறி மாணவன் இருந்துழிக்

காவலர் வினாவும் காரிகை விடையும்

கன்றிய நெஞ்சொடும் கலையுணர் கிழாரொடும்
வந்து நின்றனள் வழுவிலாப் பூங்கொடி;
நொந்தவள் முகத்தினை நுண்ணிதின் நோக்கி
முந்துறக் காவல் முதல்வர் வினவினர்; 185
(செயலி - செய்கையினள், ஒருவுதல் - நீங்குதல்)

ஈண்டிவ் விளையோன் கோமகன் என்பான்
மாண்டமை பற்றி மங்கையுன் விளக்கம்

வேண்டுவல் பூங்கொடி விளம்புக' என்னலும்,
 `நெருநல் மாலை பெருநிலக் கிழாரின்
 பெருமனை புகுந்து பெரியவ ரவரொடு 190
 நெடிதுரை யாடி நேரிசை பாடி
 விடியுமுன் னிரவில் மீளும் பொழுதிற்
 படிமிசை இவனுடல் படிந்தது கண்டு
 துடிமன முடையேன் தோழியைக் கூஉய்
 வயங்கிழை காணாது வழியொன் றறியாது 195
 மயங்கி வீழ்ந்தனென் மற்றொன் றறியேன்'
 என்பது கேட்டோர் `இவற்கும் நினக்கும்
 முற்பகை யுண்டோ? மொழிக' என்றனர்;
 `பொதுப்பணி பூண்டேற்குப் புன்மைப் பகைமை
 எதற்கு? நிலமிசை எவரும் பகையிலேன்'; 200
 `கொலையுணும் இம்மகன் கெடியிடை நிற்பாற்
 பலமுறை வந்து பழகலும் உண்டோ?';
 `ஆம்அவன் பலகால் அணுகுவான் என்பால்
 தோமறும் இசைபயில் தொழிலோன் ஆதலின்';
 `எழில்மிகும் நிற்பால் இளையோன் காதல் 205
 விழைந்ததும் உண்டோ? மொழிந்ததும் உண்டோ?'

கிழார் குறுக்கீடும் பூங்கொடி கலங்கா மொழியும்

இவ்வரை கேட்டாங் கிருந்திடுங் கிழவர்,
 `செவ்விய இவட்குச் சிறுமை யூட்டும்
 அவ்வினா வெழுப்புதல் அடாஅது காவல!
 ஒவ்வும் முறையால் உண்மை ஓர்க' 210
 இவ்வணம் கடிந்துரை இயம்பின ராகப்
 `பொதுநலம் ஒன்றே புரிபவர் எவர்க்கும்
 இதுபோல் இடுக்கண் இடையிடை வரலும்
 அதுதான் எளிதின் அகலலும் இயற்கை;
 சினவேல் ஐய! சிறுமைகள் நமக்கேன்? 215
 வினவுக பெரும, வினவுக பெரும!'

வினா விடை தொடர்தல்

எழில்மிகும் நிற்பால் இளையோன் காதல்
 (வயங்கிழை - சண்டிலி)
 விழைந்ததும் உண்டோ? மொழிந்ததும் உண்டோ?';
 `ஆம்ஆம் என்னை அம்மகன் விழைந்ததும்
 காம மொழிகள் கழறியதும் உண்மை' 220
 என்றவள் செப்ப, `இசைந்ததும் உண்டோ?'

மன்றல் புரியநின் மனமொப் பிணையோ?'
என்றவர் வினவ, 'இல்லற வாழ்வே
வேண்டிலே னாகி விழைந்திப் பொதுப்பணி
பூண்டுளேன் ஆதலின் புல்லும் அவன்மொழி 225
பொருளெனக் கொளாஅது போயினென்' என்றனள்;
'ஆங்ஙன மாயின் அவன்றன் போக்கைத்
தீங்கெனக் கருதிச் செற்றம் அவன்பாற்
கொண்டதும் உண்டோ? கொடியன் இவன்எனக்
கண்டு வெறுத்ததும் உண்டோ? உரை' என 230
'அவனுரை மறுத்துளேன் அவனை வெறுத்திலேன்
சினமொழி தொடுத்துளேன் செற்றம் படைத்திலேன்
ஆணும் பெண்ணும் அவரவர் கருத்தைக்
காணும் பொழுது கழறுதல் இயல்பு
விழைவோர் மற்றவர் விருப்பினைக் கேட்டல் 235
பிழையோ? உரிமை, என்றது பொறுத்தேன்'

பூங்கொடி சிறைப்படல்

என்றவள் செப்பினள்; ஏந்திழை மாற்றம்
நின்றவர் செவியில் ஒன்றிய தெனினும்
'கொன்றவர் யாரெனுங் குறிப்பறி காறும்
காவலில் வைப்பதெங் கடமையும் ஆகுமென் 240
றொருபிழை யறியாப் பெருமகள் அவளைச்
சிறைசெய் தனரே முறையின் பெயரால்;
குறைசெய் தனரே! குறைசெய் தனரே! 243
(கொளாஅது - கொள்ளாது, ஏந்திழை - பூங்கொடி)

சிறைவிடு காதை

பெருநிலக்கிழார் வருந்துதல்

சிறைபட் டாங்கட் செல்வோள் முகத்து
மறைப்பரு கவலை வெளிப்படல் கண்டு
மாளாத் துயரால் வதைந்திடுங் கிழவர்
'வாளா இனியிரேன் வருவது வருக!

நாளை மீட்பேன் நங்காய் கவலேல்' 5
என்றுதம் விழியில் இரங்குநீர் துடைத்து
நின்றவர் 'அந்தோ நேர்மைக் கிடமிலை,
நல்லவை செய்தார்க்கு நலிவிலை என்றும்

அல்லவை செய்தார்க்கே அழிவுகள் என்றும்
 சொற்றன யாவும் வெற்றுரை யாகும்; 10
 முற்றா இளங்கொடி முள்நுனி யளவும்
 குற்றம் புரிந்திலள் கொடும்பழி வந்ததே;
 எற்றோ உலகியல்! என்றவர் ஏகினர்;

ஊரவர் பழித்தல்

இசைஇசை எனச்சொலி ஏய்த்தனள் ஊரை!
 வசையென நாணாள் மணவினை நாடாள் 15
 துறவினள் போலத் தொண்டெனும் பெயரால்
 இரவிடை நிகழ்த்தும் இழிசெயல் எத்தனை!
 ஒருநாள் வெளிவரும் உண்மை என்றனர்;
 எழில்நிறை உருவமும் இளமைப் பருவமும்
 கழிமிக வுடையவள் காரிகை யிவள்தான்! 20
 கலைதெரி பெயரால் கட்டிளங் காளையர்
 பலர்பலர் அவ்விடைப் பயில்வோர் உளரால்
 துறவும் தூய்மையும் தொலைவினில் ஓடி
 மறையும் அன்றி வாழுமோ என்றனர்;
 பாயும் புலியும் பசும்புல் வாயும் 25
 காயழல் தீயும் தூயநற் பஞ்சும்
 நெருங்குமேல் விளைவதை நீணிலம் அறியும்;
 உறுகேழ் வரகினில் ஒழுகும் நெய்யெனில்
 கேட்பவர் மதியும் கேடுறின் நம்புவர்,
 நாட்பட விளங்கும் நயவஞ்சம் என்றனர்; 30
 பசுப்போல் இருந்தனள் பாவி இவள்தான்
 வெறுக்குங் கொலைத்தொழில் விளைத்தனள் என்றனர்;
 நல்லவர் கெட்டவர் நாமுண ராவகை
 உள்ளனர், என்ன உலகமிஃ தென்றனர்;
 பெண்ணுருக் கொண்டுள பேயிவள் என்றனர்; 35
 பெண்குலங் கெடுக்கும் பெற்றியள் என்றனர்;
 இவ்வணம் ஊரார் இடுபழி கூறினர்;

நல்லோர் வருந்துதல்

இவட்கோ இப்பழி! இழைத்தவர் எவரோ!

அவட்கோ கொடுஞ்சிறை! அடஓ கொடுமை!
 ஆவின் இயல்பும் அடங்கிய பண்பும் 40
 மேவிய மெல்லியற் கொடிக்கோ கொடுமை!
 சொல்லும் செயலும் நல்லன புரிவோள்
 கொல்லுந் தொழிலைக் குறிப்பளோ? கொடுமை!
 செந்நெறிப் படரும் சேயிழை யிவட்கே
 இந்நிலை வருமெனின் என்னே வுலகம்! 45
 பெண்மைப் பண்பிற் கிலக்கணம் இவளே
 உண்மைக் கழிவினை உலகந் தந்ததோ!
 இரவும் பகலும் இனியநற் பணியே
 புரியும் இவட்கோ புன்மொழி கொடுமை!
 வழுவாத் துறவும் வாய்மையுந் தூய்மையும் 50
 தொழிலாக் கொண்டவள் துயருறல் நன்றோ!
 கலைபுரி யிவளோ கொலைபுரி செயலினள்?
 இலைமதி அவர்க்கென இயம்புதல் சாலும்!
 பலர்பலர் கூடிப் பண்பினர் இன்னன
 சொல்லுமொழி வாயினர் சோர்ந்து நின்றனர்; 55

இரவின் ஆட்சி

கனவிலும் தீமை கருதா நல்லவட்
 கினைதுயர் இவ்வணம் ஏற்படல் காணா
 எரிகதிர்ச் செல்வன் ஒளிமுகங் குன்றி
 வருந்திக் குடதிசை மறைந்தன னாகச்
 சுருள்படு பழுதை விரிபட அரவென 60
 ஏற்றோ - எத்தன்மைத்தோ? புல்வாய் - மான்.
 மருள்படச் செய்யும் மாலைவந் துற்றது;
 கதிர்மதி காணாக் காரிரு ளாட்சி
 எதிர்மறைப் பொருளாய் எங்கும் படர்ந்தது;
 'வந்தநம் ஆட்சியை வாழ்த்துவம் வாரீர்!
 இந்தநல் லாட்சியை எதிர்ப்பவர் ஈங்கிலை 65
 எதிர்ப்போர்க் காணின் ஒழிப்போம் வாரீர்!
 மதிப்போம் மதிப்போம் மயங்கிரு ளாட்சி!
 இருளின் ஆட்சி என்றும் வாழ்கென
 ஆந்தையும் கூகையும் அலறின! அலறின!

சிறையினுட் பூங்கொடி

காரிரு ளாட்சியிற் கட்டுணும் மாந்தர் 70
கூரிய நெடுவேல் கொளுவிய காவலர்
இருநிலம் மருவிய இருதிணை எனப்படும்
பொருள்கள் யாவும் புவிமிசைச் சோர்ந்தன;
நெஞ்சினை வருத்தும் நெடுந்துயர் ஒன்றும்,
துஞ்சுத லொழிந்த துணைவிழி யிரண்டும், 75
வஞ்சியின் மனத்து வளர்தமிழ் மூன்றும்,
சூழ்மதிற் சிறையினும் சோரா திருந்தன;
தாழ்குழல் ஆங்குத் தனியிருந் தனளே;

கதிரவன் தோற்றம்

கொடுங்கோ லாட்சி நெடும்பகல் நில்லாது;
மடம்படு மாந்தர் மதியொளி பெறுங்கால் 80
படும்படும் அந்தக் கொடும்பரின் ஆட்சி;
உயிர்வரின் உக்குறள் ஓடுதல் போலக்
கதிர்வர வறிந்து காரிருள் ஓடிப்
பதுங்கி மறைந்தது, பகலவன் வளர்ந்தான்;

அறமன்றத்தில் பூங்கொடி

மறமிகு காவலர் வயங்கிழை தன்னை 85
அறங்கூ றவையத்து நிறுத்தின ராகத்
திறம்பா வுரையினர் செவ்விய மனத்தினர்
கொல்போல் ஒருபாற் கோடா நடுவர்
(உயிர் - உயிரெழுத்து, உக்குறள் - குற்றியலுகரம், கோல் - தராசு)

பால்போல் முகத்துப் பாவையை நோக்கிக்
குற்றஞ் சாற்றினர்; மற்றவள் மறுத்துச் 90
செற்றேன் அல்லேன் செந்தமிழ் ஆணை;
உற்றஇக் கொலையில் ஒருதொடர் பில்லேன்;
அற்றைப் பொழுதில் அவணிலேன் ஆதலின்
ஒன்றும் அறிகிலேன்; உண்மையிஃ' தென்றனள்;

சிறைசெய் காவலர் சிற்சில வினவினர்; 95

மறைசெய் தறியா மங்கையுஞ் செப்பினள்;

கிழார் சான்று கூறல்

அவ்வுழை வந்துறும் அரும்பெறற் செல்வர்
கவ்விய துயரினர் கலங்கிய விழியினர்
பெய்வளை விடுதலை பேணிய நிலக்கிழார்
அவையம் நோக்கி `ஆயிழை இவள்தான் 100
நவையறு செயலினள் நன்மனத் தாட்டி
கோதை இவட்கும் கோமகன் கொலைக்கும்
யாதும் தொடர்பிலை யான்நன் கறிவேன்;
கொலைநிகழ் பொழுதில் இலைஅவள் அவ்விடை
என்மனை யகத்துள் இசையமு தளித்துப் 105
பின்னிர விற்றான் பேதை மீண்டனள்'
என்னலும், நடுவர் எடுத்துரை கூறினர்;

நடுவர் தீர்ப்பு

`மாமனை யகத்து மங்கை இசைத்ததை
ஆமெனக் கொள்ளுதும்; ஆங்கவள் மீண்டபின்
கோமகன் கொலையுணல் கூடும் அன்றோ? 110
மீளுமுன் நிகழ்ந்ததை மெய்ப்பிக்க ஒன்றிலை;
மூளும் பகையும் முனிவும் அவன்பாற்
கொண்டவள் இவளெனக் குறிப்புகள் ஈண்டுள;
சண்டிலி என்னுந் தையலுங் காண்கிலள்
ஆதலின் இருவரும் அப்பெருங் கோமகன் 115
சாதலைக் குறித்தனர் என்பதே சாலும்;
அன்றெனின்
இருவருள் ஒருவர் மற்றவர் செயலுக்
குறுதுணை என்பதே உறுதியாகும்;
ஒறுத்தற் குரியர்'இவளும் அவளும் 120
சிறையகம் இம்மகள் செல்க; அம்மகள்
மறைபுலம் நாடிச் சிறைசெயல் வேண்டும்';

(உயிர் - உயிரெழுத்து, உக்குறள் - குற்றியலுகரம், கோல் - தராசு)

பூங்கொடி மனத்துயர்

தீர்ப்புரை பெற்றவள் சிறையகம் புகுவோள்,
யார்க்கொரு தீங்கும் இழைத்தே னல்லேன்,
என்மொழி காக்க ஏற்றிடும் பணியில் 125
புன்மையும் இன்னலும் புகுமேல் பொறுப்பேன்,
இறப்பே எனினும் சிரிப்புடன் ஏற்பேன்
மறப்பரும் வன்பழி வாய்த்ததே! கெட்டேன்!
எனப்பல நினைந்தே இரங்கினள் பூங்கொடி

துருவன் துணிவு

அறங்கூ றவையம் அளித்த தீர்ப்பும் 130
அறந்தேர் அரிவை அருஞ்சிறை பெற்றதும்
செய்தி இதழ்கள் தெள்ளிதின் உரைக்க
நையும் உளத்தினள் சண்டிலி கண்டு
கொழுநற் குரைத்தனள்; கொலைசெய் துருவன்
வழுவினா அவட்கோ வந்ததிப் பழியெனக் 135
கழிபடர் உறுவோன், 'கரந்துறை வாழ்வு
நாமினி மேற்கொளல் நன்றிலை, அதன்றலை
தூமொழி யறுபழி துடைப்பது நம்கடன்,
காவலர் நம்மைக் காணா முன்னர்
மேவுதும் அவையகம் விளம்புதும் வாய்மை' 140
என்பன கூறி இன்றுணை தன்னொடும்
என்படும் படுக! எனுந்துணி வுடனே
முற்பட அவையக முதல்வர்ச் சார்ந்து,

துருவன் நிகழ்ந்தன கூறல்

விளிவுறுங் கோமகன் நளியிருட் புக்கதூஉம்;
ஒளிவுடன் செலலால் ஐயம் உற்றதூஉம், 145
அறியா வகையில் அவற்பின் தொடர்ந்ததூஉம்,
உரியவள் சண்டிலி உறைவிடம் அவன்புக்

(உயிர் - உயிரெழுத்து, உக்குறள் - குற்றியலுகரம், கோல் - தராசு)
கழல்மிகு காம மொழிபல புகன்றதூஉம்,
தழலெனக் கொதித்துத் தான்சினங் கொண்டதூஉம்,

கைதவன் அவனெனக் கருதித் தொலைத்ததூஉம், 150
மெய்ம்மை தெரிந்து விரைந்தவண் பெயர்ந்ததூஉம்,
கொலைநிகழ் பொழுதத்துக் குலக்கொடி இலாததூஉம்
கலைமகள் அவட்கொரு களங்கம் இலாததூஉம்,
அஞ்சா தனைத்தும் எஞ்சா துரைத்து
நெஞ்சால் மகிழ்வோன் நேரிழை பூங்கொடி 155
விடுதலை வேட்டனன்; வியன்பே ரவையத்து
நடுநிலை பிறழா நடுவர் மகிழ்ந்து,

பூங்கொடி விடுதலை

'முடிநிலை அறியா முதிர்ந்தெழும் உணர்ச்சியிற்
படுகொலை புரியினும் பாவை யிவட்குக்
கெடுதலை விழையான் முடிவினைப் போற்றுவென்; 160
இடுபழி ஏற்றவள் விடுதலை அடைகுவள்'
என்னலுந் துணையொடும் இளையோன் களித்தனன்;
நென்னல் மூடிய நெடுஞ்சிறைக் கதவம்
இன்னே திறந்தது; மின்னே ரிடையாள்
பொன்னே அனையாள் பூங்கொடி மீண்டனள்; 165
நன்னர் வினையே நாடிப் புரிவோர்க்
கின்னல் வரினோர் இமைப்பினில் இரியும்
என்னும் உண்மை இசைத்தது போல
ஒலியிட் டாங்கண் ஓய்ந்ததக் கதவே. 169
நென்னல் - நேற்று, நன்னர் - நல்ல, இரியும் - நீங்கும்..

யாப்பிலக்கணம்

யாப்பு என்பதற்குப் புலவர்களால் செய்யப்பெறும் செய்யுள் என்பது பொருள். செய்யுள் இயற்றுதற்குரிய இலக்கணம் யாப்பிலக்கணமாகும். யாப்பு, பாட்டு, தூக்கு, தொடர்பு, செய்யுள் இவை யாவும் ஒரு பொருள் குறித்த பல சொற்களாகும்.

செய்யுளின் உறுப்புகள்:

செய்யுள் ஆறு உறுப்புகளை உடையது. அவை:

1. எழுத்து
2. அசை
3. சீர்
4. தளை
5. அடி
6. தொடை - என்பனவாகும்.

1. எழுத்து:

தமிழ் எழுத்துகளை யாப்பிலக்கண முறையில் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

1. குறில் (க)
2. நெடில் (கா)
3. ஒற்று (க்) என்பனவாம்.

2. அசை:

எழுத்துகள் ஒன்று சேர்ந்து வருவது அசை (சொல்) ஆகும். அசை இரண்டு வகைப்படும்.

1. நேர் அசை
2. நிரை அசை

நேரசை:

1. குறில் தனித்து வருதல் - எ-டு : க, ப
2. குறிலும் ஒற்றும் இணைந்து வருதல் - எ-டு : கல், பல்
3. நெடில் தனித்து வருதல் - எ-டு: கா, பா
4. நெடிலும் ஒற்றும் இணைந்து வருதல் - எ-டு: கால், பால்

நிரையசை:

1. இரு குறில்கள் இணைந்து வருதல் - பல
2. இரு குறில்களுடன் ஒற்றும் இணைந்து வருதல் - பலர்
3. குறிலும் நெடிலும் இணைந்து வருதல் - படா
4. குறிலும் நெடிலும் ஒற்றும் இணைந்து வருதல் - படாம்

3.சீர்:

செய்யுளில் ஓர் அசை தனியாகவோ, பல அசைகள் சேர்ந்தோ அமைந்து வருவது சீர் எனப்படும். அசைகள் ஒன்று சேர்ந்து வருவது சீர் ஆகும். (சீர்- ஒழுங்கு). சீர் நான்கு வகைப்படும். அவை:

- 1.ஓரசைச்சீர்
- 2.ஈரசைச்சீர்
- 3.மூவசைச்சீர்
- 4.நாலசைச்சீர்

1.ஓரசைச்சீர்

ஓரசைச்சீர் என்பது ஒரு அசையால் அமைவது. அசைச்சீர் என்ற மற்றொரு பெயரும் உண்டு. வெண்பாவின் ஈற்றில் நேரசை அல்லது நிரையசை தனித்து நின்று சீராய் அமையும். இவை நாள், மலர், காசு, பிறப்பு என்ற வாய்ப்பாட்டைக் கொண்டு முடியும்.

நேர் - நாள்

நிரை - மலர்

நேர் நேர் - நேர்பு - காசு

நிரை நேர் நிரைபு - பிறப்பு

2.ஈரசைச்சீர்

ஈரசைச் சீர் என்பது இரண்டு அசைகளால் ஆகி வருவது ஆகும்.

அவை:

தேமா,புளிமா , கருவிளம் ,கூவிளம், என நான்கு வகைப்படும்.

நேர் நேர் - தேமா - (எ-டு) மா/மா

நிரை நேர் - புளிமா - (எ-டு) நல/மா

நிரை நிரை - கருவிளம் - (எ-டு) மதி/முகம்

நேர் நிரை -கூவிளம் - (எ-டு) தா/மரை

இவை நான்கும் ஆசிரிய உரிச்சீர் என்று வழங்கப்படும்.

3.மூவசைச்சீர்

மூன்று அசைகளால் ஆகி வருவது மூவசைச் சீர் எனப்படும். அவை:

நேர் நேர் நேர் - தேமாங்காய் - (எ-டு) வா/ழா/தார்

நிரை நேர் நேர் - புளிமாங்காய் - (எ-டு) மல/ரன்/ன

நிரை நிரை நேர் - கருவிளங்காய் - (எ-டு) குடிப்/பிறந்/தார்

நேர் நிரை நேர் - கூவிளங்காய் - (எ-டு) யா/மறிந்/த

மேற்கூறிய காய்ச்சீர் நான்கும் வெண்பா உரிச்சீர் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

ஈரசைச்சீர்கள் ஒவ்வொன்றின் இறுதியிலும் நிரை என்னும் அசையைத்
சேர்த்தால் மூவசைச்சீர்களாகிய கனிச்சீர் நான்கும் இடம்பெறும். அவை:
நேர் நேர் நிரை - தேமாங்கனி - (எ-டு) பூந் /தா/மரை
நிரை நேர் நிரை - புளிமாங்கனி - (எ-டு) இனி/தா/வது
நிரை நிரை நிரை - கருவிளங்கனி - (எ-டு) மரந்/தளிர்/தது
நேர் நிரை நிரை - கூவிளங்கனி - (எ-டு) கா/விரிக்/கரை
மேற்கூறிய நான்கும் வஞ்சி உரிச்சீர் என்று அழைக்கப்படுகிறது.
காய்ச்சீர்கள் நான்கும், கனிச்சீர்கள் நான்கும் சேர்ந்து மொத்தம் எட்டும்
மூவசைச்சீர்களாகும்.

4.நாலசைச்சீர்:

நான்கு அசைகளால் ஆகி வருவது நாலசைச்சீர் எனப்படும்.

இதற்கு பொதுச்சீர் என்ற வேறுபெயரும் உண்டு.

தேமா ,புளிமா , கருவிளம் ,கூவிளம் என்னும் நான்கினோடு தண்ணிழல்,
தண்பூ, நறும்பூ, நறுநிழல் என்னும் நான்கினையும் சேர்த்தால் வரும் 16 நான்கு
அசைச்சீர்களும் பொதுச்சீர் எனப்படும்.

நேர் நேர் நேர் நிரை -தேமாந்தண்ணிழல்

எ-டு: மந்/த/மா/ருதம்

நிரை நேர் நேர் நிரை -புளிமாந்தண்ணிழல்

எ-டு: இலங்/கு/சா/மரை

நிரை நிரை நேர் நிரை -கருவிளந்தண்ணிழல்

எ-டு: கடி/மல/ரேந்/திய

நேர் நிரை நேர் நிரை- கூவிளந்தண்ணிழல்

எ-டு:வா/லெயி/றூ/றிய

நேர் நேர் நேர் நேர் - தேமாந்தண்பூ

எ-டு : அங்/ கண்/ வா/ னம்

நிரை நேர் நேர் நேர் -புளிமாந்தண்பூ

எ-டு: வடி/வார்/கூந்/தல்

நிரை நிரை நேர் நேர் - கருவிளந்தண்பூ

எ-டு : கடி/மல/ரேந்/தி

நேர் நிரை நேர் நேர் - கூவிளந்தண்பூ

எ-டு : வெங்/களி/யா/னை

நேர் நேர் நிரை நேர் -தேமாநறும்பூ

எ-டு: சிங்/கஞ்/சுமந்/த

நிரை நேர் நிரை நேர் -புளிமாநறும்பூ

எ-டு: செழு/நீர்ப்/பவ/ளம்

நிரை நிரை நிரை நேர் -கருவிள நறும்பூ

எ-டு : முழு/மதி/புரை/யும்
நேர் நிரை நிரை நேர் -கூவிள நறும்பு
எ-டு: கொங்/கிவ/ரசோ/கின்

நேர் நேர் நிரை நிரை -தேமாநறுநிழல்
எ-டு: வெங்/கண்/வினைப்/பகை
நிரை நேர் நிரை நிரை -புளிமாநறுநிழல்
எ-டு: விளங்/ கும்/அணி/கலன்
நேர் நிரை நிரை நிரை -கூவிளநறுநிழல்
எ-டு: பொன்/புனை/நெடு/மதில்
நிரை நிரை நிரை நிரை -கருவிளநறுநிழல்
எ-டு: நனந்/தலை/யுல/குடை

இவ் பூச்சீர் எட்டும், நிழற்சீர் எட்டும் ஆகிய பதினாறும் நாலசைச்சீர்களாக கருதப்படும்.

4.தளை:

செய்யுளில் உள்ள சீர்களில், நின்ற சீரின் ஈற்றசையும், வருஞ்சீரின் முதலசையும் தம்முள் ஒன்றியும் ஒன்றாமலும் வருவது தளை எனப்படும்.. தளை ஏழு வகைப்படும். அவை,

- 1.நேரொன்றாசிரியத்தளை
- 2.நிரையொன்றாசிரியத் தளை
- 3.இயற்சீர் வெண்டளை
- 4.வெண்சீர் வெண்டளை
- 5.கலித்தளை
- 6.ஒன்றிய வஞ்சித்தளை
- 7.ஒன்றா வஞ்சித்தளை

1.நேரொன்றாசிரியத்தளை: (மா முன் நேர்)

நிலைமொழியின் ஈற்றசை 'மா' என முடிந்து வரும்மொழியின் முதலசை 'நேர்' என வருமாயின் அது நேரொன்றாசிரியத்தளை எனப்படும்.

(உம்) பரிசில் வென்றான்

{பரி/சில் - நிரை நேர்-புளிமா,
வென்/ றான் - நேர் நேர் } மா முன் நேர்

2.நிரையொன்றாசிரியத்தளை: (விள முன் நிரை)

நிலைமொழியின் ஈற்றசை 'விளம்' என முடிந்து வரும்மொழியின் முதலசை 'நிரை' என வருமாயின் அது நிரையொன்றாசிரியத்தளை எனப்படும்.

(உம்) மாம்பழம் விழுந்தது

{மாம்/ பழம் - நேர் நிரை - கூவிளம்,
விழுந்தது - நிரை நிரை } விள முன் நிரை

3.இயற்சீர் வெண்டளை: (மா முன் நிரை, விள முன் நேர்)

நிலைமொழியின் ஈற்றசை 'மா' என முடிந்து வரும்மொழியின் முதலசை 'நிரை' என வந்தாலும், நிலைமொழியின் ஈற்றசை 'விளம்' என முடிந்து வரும்மொழியின் முதலசை 'நேர்' என வந்தாலும் அது இயற்சீர் வெண்டளை எனப்படும்.

(உம்) {கன்/று - நேர் நேர் - தேமா
குதித்தது - நிரை நிரை } மா முன் நிரை
{ பா/லொடு - நேர் நிரை - கூவிளம்
தே/னும் - நேர் நேர் } விள முன் நேர்

4.வெண்சீர் வெண்டளை : (காய் முன் நேர்)

நிலைமொழியின் ஈற்றசை 'காய்' என முடிந்து வரும்மொழியின் முதலசை 'நேர்' என வருமாயின் அது வெண்சீர் வெண்டளை எனப்படும்.

(உம்) {யா/தா/னும் - நேர் நேர் நேர் - தேமாங்காய்
நா/டா/மால் - நேர் நேர் நேர் } காய் முன் நேர்

5.கலித்தளை: (காய் முன் நிரை)

நிலைமொழியின் ஈற்றசை 'காய்' என முடிந்து வரும்மொழியின் முதலசை 'நிரை' என வருமாயின் அது கலித்தளை எனப்படும்.

(உம்) {செல்/வப்/போர்க்- நேர் நேர் நேர் - தேமாங்காய்
கதக்/கண்ணன் - நிரை நேர் நேர்} காய் முன் நிரை

6.ஒன்றிய வஞ்சித்தளை : (கனி முன் நிரை)

நிலைமொழியின் ஈற்றசை 'கனி' என முடிந்து வரும்மொழியின் முதலசை 'நிரை' என வருமாயின் அது ஒன்றிய வஞ்சித்தளை எனப்படும்.

(உம்) {செந்தா/மரை - நேர் நேர் நிரை - தேமாங்கனி
முகத்/கினி/லே - நிரை நிரை நேர்} கனி முன் நிரை

7.ஒன்றா வஞ்சித்தளை : (கனி முன் நேர்)

நிலைமொழியின் ஈற்றசை 'கனி' என முடிந்து வரும்மொழியின் முதலசை 'நேர்' என வருமாயின் அது ஒன்றா வஞ்சித்தளை எனப்படும்.

(உம்) {பூந்தா/மரை - நேர் நேர் நிரை - தேமாங்கனி
போ/தல/மர - நேர் நிரை நிரை} கனி முன் நேர்

5.அடி

செய்யுள் அடிகளில் உள்ள சீர்களின் அளவைப் பொறுத்து அடி என்பது ஐந்து வகைப்படும்.

அவை:

- 1.குறளடி
- 2.சிந்தடி
- 3.அளவடி
- 4.நெடிலடி
- 5.கழிநெடிலடி

1.குறளடி :

இரண்டு சீர்களால் ஆன அடியைக் குறளடி என்பர்

எ-டு பூந்தாமரை போதலமரத்
தேம்புனலிடை மீன்திரிதரும்

2.சிந்தடி :

மூன்று சீர்களால் ஆன அடியைச் சிந்தடி என்பர்.

எ-டு சோலை யார்ந்த சுரத்திடைக்
காலை யார்கழ லார்ப்பவும்
மாலை மார்பன் வருமாயின்
நீல வுண்க ணிவள் வாழும்.

3.அளவடி :

நான்கு சீர்களால் ஆன அடி, நேரடி என்றும் அளவடி என்றும் கூறப்படும்.

எ-டு பாட்டியே சிறுமலைப் பழங்கள் இந்தா
என்று பேரன் ஈய வந்தான்
தம்பியே உந்தன் தாத்தா வுக்குக்
கொடு போ! என்று கூறிக்
கொடுக்கப் போவதைக் கூர்ந்து நோக்குவளே

4.நெடிலடி:

ஐந்து சீர்களால் ஆன அடி நெடிலடி எனப்படும்.

எ-டு ஊரும் அரவமும் தாமரைக் காடும் உயர்வனமும்
தேரும் உடைத்தென்பரே தெவ்வர் வாழும் செழும் பதியே

5.கழிநெடிலடி :

ஆறு சீர்கள் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட சீர்களை அடியாகக் கொண்டது கழி நெடிலடி எனப்படும்.

எ-டு சிரித்திருந்த நீலியவள் இரக்க முற்றாள்
சில பேசி நிலா முற்றம் நீங்கி னார்கள்
விரித்திருந்த மெத்தையிலே தனிய றைக்குள்
மேம்பாட்டுத் தாமரைக்கண் கூம்ப லுற்றாள்
-இப்பாடலில் எட்டு சீர்கள் வந்துள்ளன.

6. தொடை :

செய்யுளில் பயின்று வரும் அடிகளிலோ சீர்களிலோ எழுத்துகள் ஒன்றிவரத் தொடுப்பது தொடை எனப்படும்.

அவை:

- 1.எதுகைத் தொடை
 - 2.மோனைத் தொடை
 - 3.முரண் தொடை
 - 4.இயைபுத் தொடை
 5. அளபெடைத் தொடை
 - 6.அந்தாதித் தொடை
 - 7.இரட்டைத் தொடை
 8. செந்தொடை
- என எட்டு வகைப்படும்.

1.எதுகைத் தொடை:

செய்யுளின் அடிகளிலோ சீர்களிலோ உள்ள இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வரத் தொடுப்பது எதுகைத் தொடை எனப்படும்.

(உம்) “காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது”

இங்கு, முதலடியின் இரண்டாம் எழுத்தும் (ல) இரண்டாமடியின் இரண்டாம் எழுத்தும் (ல) ஒன்றி வந்துள்ளன. இவ்வாறு இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வருவது எதுகைத் தொடை எனப்படும்.

2.மோனைத்தொடை :

செய்யுளின் அடிகளிலோ சீர்களிலோ உள்ள முதலாம் எழுத்து ஒன்றி வரத் தொடுப்பது மோனைத் தொடை எனப்படும்.

(உம்) தோன்றிற் புகழோடு தோன்றுக அஃதில்லார்
தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று.

இங்கு முதலடியின் முதல் எழுத்தும் இரண்டாம் அடியின் முதல் எழுத்தும் ஒன்றி வந்துள்ளன. எனவே இது மோனைத் தொடை எனப்படும்.

3.முரண் தொடை :

செய்யுளின், அடிகளிலோ சீர்களிலோ உள்ள சொல்லோ, பொருளோ முரண்பட்டு (எதிர்மாறாக) நிற்பது முரண்தொடை எனப்படும்.

(உம்) “துன்பம் உறவரினும் செய்க துணிவாற்றி
இன்பம் பயக்கும் வினை”

இக்குறட்பாவில் துன்பம் - இன்பம் என அடிகளில் முரண்பட்டு நிற்பதால், இவை முரண் தொடை ஆகும்.

4.இயைபுத் தொடை :

ஒரு செய்யுளின் அடிகளிலும், சீர்களிலும் இறுதி எழுத்தோ, அசையோ, சீரோ, ஒன்றி வருவது இயைபுத்தொடை எனப்படும்.

(உம்) தண்ணமுதுடன் ஏன்பிறந்தாய் வெண்ணிலாவே
தண்ணளியை ஏன்மறந்தாய் வெண்ணிலாவே
பெண்ணுடன் பிறந்ததுண்டோ வெண்ணிலாவே
பெண்மை கண்டும் காயலாமோ வெண்ணிலாவே

5.அளபெடைத்தொடை :

ஒரு செய்யுளின் அடிகளிலோ, சீர்களிலோ அளபெடை அமைந்து வருவது அளபெடைத்தொடை எனப்படும்.

(உம்) “கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே
எடுப்பதூஉம் எல்லாம் மழை”

இங்கு கெடுப்பதூஉங் - எடுப்பதூஉம் என இரண்டு அடிகளிலும் அளபெடுத்து வந்துள்ளதால் இது அளபெடைத் தொடை எனப்படும்.

6.அந்தாதித்தொடை :

செய்யுளில் ஓர் அடியின் இறுதிச்சீரின் இறுதி எழுத்தோ அல்லது அசையோ அல்லது சீரோ அடுத்த அடியின் தொடக்கமாக வருவது அந்தாதித் தொடை எனப்படும்.

(உம்)

வசந்த கால நதிகளிலே வைரமணி நீரலைகள்
நீர் அலைகள் மீதினிலே நெஞ்சிரண்டும் நினைவலைகள்
நினைவலைகள் தொடர்ந்து வந்தால் நேரமெல்லாம் கனவலைகள்

கனவலைகள் வளர்வதற்கு காமனவன் மலர்க்கணைகள் .

7.இரட்டைத்தொடை:

செய்யுளில் ஓர் அடி முழுவதும் ஒரே சொல்லே தொடர்ச்சியாக வருமாறு அமைத்துப் பாடுவது இரட்டைத் தொடை எனப்படும்.

(உம்) “வாழி வாழி வாழி வாழி
அம்ம கோவே வாழி”

8.செந்தொடை :

மேலே குறிப்பிட்ட ஏழு தொடைகளுக்கும் உரிய இலக்கணங்கள் எதற்குள்ளும் பொருந்தாமல் தனித்து நிற்கும் தொடை செந்தொடை எனப்படும்.

(உம்) பூத்த வேங்கை வியன் சினை யேறி
மயிலினம் அகவு நாடன்
நன்னுதல் கொடிச்சி மனத்தகத் தோளே

பா வகை

புலவர்களால் இயற்றப்படும் பாக்கள் வெண்பா ஆசிரியப்பா கலிப்பா வஞ்சிப்பா என நான்கு வகைப்படும்.

வெண்பாவின் பொது இலக்கணம்:

1. வெண்பாவின் இறுதி அடி மூன்று சீர்களைக் கொண்டும் பிற அடிகள் நான்கு சீர்களைக் கொண்டும் அமைந்திருக்கும்.
2. இயற்சீர் வெண்டளையும் வெண்சீர் வெண்டளையும் வரும் பிற தளைகள் வராது.
3. இயற்சீரும் வெண்சீரும் (காய்ச்சீர்) பயின்று வரும்.
4. ஈற்றடியின் இறுதிச் சீர் நாள் மலர் காசு பிறப்பு என்னும் வாய்ப்பாடுகளில் ஒன்றைப் பெற்று முடியும்
5. இரண்டு அடி முதல் பன்னிரண்டு அடிவரை வரும்.
6. செப்பலோசை உடையது.

வெண்பாவின் வகைகள்:

- 1 குறள் வெண்பா,
- 2நேரிசை வெண்பா
- 3இன்னிசை வெண்பா
- 4பஃறொடை வெண்பா
- 5நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா
- 6இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா

1. குறள் வெண்பா:

வெண்பாவின் பொது இலக்கணத்தைப் பெற்று இரண்டு அடிகளைக் கொண்டு வருவது.

நயன்இல சொல்லினும் சொல்லுக சான்றோர்
பயன்இல சொல்லாமை நன்று.

2. நேரிசை வெண்பா:

வெண்பாவின் பொது இலக்கணத்தைப் பெற்று நான்கு அடிகளாக வரும். இரண்டாம் அடியின் இறுதியில் தனிச்சொல் பெற்று வரும்.

நெல்லுக்கு இறைத்தநீர் வாய்க்கால் வழிஓடிப்
புல்லுக்கும் ஆங்கே பொசியுமாம் - தொல்லுலகில்
நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர்பொருட்டு
எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை.

ஆசிரியப்பாவின் பொது இலக்கணம்:

1. அடிதோறும் நான்கு சீர்களைப் பெற்று வரும்.
2. பெரும்பாலும் ஆசிரிய உரிச்சீர்கள் வரும். பிற சீர்களும் கலந்து வரும்.
3. குறைந்தது மூன்று அடிகளை பெற்று வரும் .மிகுதியான அடிகளும் வரும்.
4. நேர்ரொன்றாசிரியத் தளையும் நிரையொன்றாசிரியத் தளையும் மிகுந்து வரும். பிற தளைகளும் வரும்.
5. ஈற்றடியின் இறுதிச்சீர் ஏ, ஓ, ஈ, ஆய், என், ஐ என்பனவற்றுள் ஒன்றைக் கொண்டு முடியும். ஏகாரத்தால் முடிவதே சிறப்பு.
6. அகவல் ஓசை உடையதாக வரும்.

ஆசிரியப்பாவின் வகைகள்:

1. நேர் இசை ஆசிரியப்பா
2. இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா
3. நிலை மண்டில ஆசிரியப்பா
4. அடிமறி மண்டில ஆசிரியப்பா

நேர் இசை ஆசிரியப்பா

ஆசிரியப்பாவுக்கு உரிய இலக்கணத்தைப் பெற்று ஈற்று அயல் அடி மூன்று சீர்களாய் பிற அடிகள் நான்கு சீர்களை வரும்.

எ-டு பாரி பாரி என்று பல ஏத்தி
ஒருவர் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர்
பாரி ஒருவனும் அல்லன்
மாரியும் உண்டுஈண்டு உலகு புரப்பதுவே

கலிப்பாவின் பொது இலக்கணம்:

1. பெரும்பான்மை காய்ச்சீரும் சிறுபான்மை கனிச்சீர் முதலான சீர்களும் கலந்து வரும்.
2. பெரும்பாலும் கலித்தளையே வரும். பிற தளைகள் சிறிது கலந்தும் வரும்.
3. அளவடியில் அமையும்.
4. துள்ளல் ஓசை உடையது.

கலிப்பாவின் வகைகள்:

1. ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா
2. வெண் கலி
3. கொச்சகக் கலிப்பா

வஞ்சிப்பாவின் பொது இலக்கணம்:

1. பெரும்பாலும் இரு சீர் அடிகளாய் வரும்.
2. சில நேரங்களில் முச்சீர் அடிகள் வருவதும் உண்டு.
3. கனிச்சீர் பெரும்பான்மையாகவும் பிற சீர்கள் கலந்தும் வருவதுண்டு.
4. தனிச்சொல், சுரிதகம் என்ற உறுப்புகளைக் கொண்டு வரும்.
5. தூங்கலோசை ஓசை பெற்று வரும்.

வஞ்சிப்பாவின் வகைகள்:

1. குறளடி வஞ்சிப்பா
2. சிந்தடி வஞ்சிப்பா

அணி இலக்கணம்

செய்யுளில் அமைந்திருக்கும் அழகை விளக்குவது அணியிலக்கணம். இயல்பான அழகை ஆடை, அணிகலன்களால் மேலும் அழகுபடுத்திக் கொள்வதுபோல, ஒரு செய்யுளின் கருத்தைச் சொல்லாலும் பொருளாலும் அழகுபட எடுத்துரைப்பது 'அணி' இலக்கண இயல்பாகும்.

கவிஞர் தாம் கூற நினைத்த கருத்தைப் பாடல் வடிவில் அழகுபடப் புனைவதற்கான இலக்கணமாக அமைவது அணியிலக்கணம். தமிழில் எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்னும் ஐந்திலக்கணத்தில் இது ஒன்று.

அணிகள் சிலவற்றையாவது அறிந்து கொள்வது, அழகிய பாடல்கள் எழுதும் ஆற்றலை வளர்த்துக் கொள்ளவும், படிக்கும் பாடல்களின் கருத்தாழத்தைப் புரிந்து கொள்ளவும் பயன்படும்.

பிற்கால அணியிலக்கண நூல்களில் சிறந்ததாக விளங்குவது தண்டியலங்காரம். இதில் தன்மையணி முதலாகப் பாவிசவணி ஈறாக முப்பத்தைந்து அணிகளும் அவற்றின் வகைகளும் எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

படைப்பாற்றலில் ஒன்றான பாடல் புனைதல் என்பதற்கு அணிகளைப் பற்றிய அறிவு தேவை. பாட்டு எழுதுவதற்கு மட்டுமன்றி பாடல் வடிவில் உள்ள பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைச் சுவைப்பதற்கும் அணியைப் பற்றிய அறிவு தேவை. அப்பொழுதுதான் அப்பாடல் நயங்களை முழுமையாக அறிந்து சுவைக்க முடியும். அணிகள் பல. அவற்றில் சிலவற்றை இங்கே காணலாம்.

1.உவமை அணி :

அணிகளில் இன்றியமையாதது உவமையணி ஆகும். மற்ற அணிகள் உவமையிலிருந்து கிளைத்தவையாகவே உள்ளன.

அணிகளில் முதலாவதாகவும் பிற அணிகளுக்குத் தாயாகவும் விளங்குவது உவமை அணியாகும். பழந்தமிழ் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியம், உவமையியல் என்னும் இயல் அமைத்து இவ்வணியை விளக்கிக் கூறியிருப்பதால் இதன் சிறப்பை அறியலாம்.

ஒரு பொருளைச் சிறப்பித்துக் கூற விரும்புவோர் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு ஒன்றைக் கூறி அதனை விளக்குவர்.

போல, புரைய, அன்ன, இன்ன, அற்று, இற்று, மான, கடுப்ப, ஒப்ப, உறழ் போன்றவை உவம உருபுகளாக வரும்.

ஒரு பொருளை மற்றொரு பொருளுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறும் போது உவம உருபு வெளிப்படையாக வந்தால் அது உவமை அணி ஆகும்.

எ-டு: **அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை**

இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை

பூமி தன்னைத் தோண்டுபவரைப் பொறுத்துக் கொள்வது போல, நாம் நம்மை இகழ்ந்து பேசுபவரைப் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது இக்குறளின் பொருள்.

இங்கு போல என்ற உவம உருபு வெளிப்படையாக வந்துள்ளது எனவே இது உவமை அணி ஆகும்.

மயில் போல ஆடினாள்.

மீன் போன்ற கண்.

இத்தொடர்களில் நடனம் ஆடும் பெண்ணோடு மயிலையும், கண்ணுடன் மீனையும் ஒப்பிட்டுள்ளனர்.

இத்தொடர்களில் வந்துள்ள 'போல', 'போன்ற' என்பவை உவம உருபுகளாகும். எனவே இவை உவமை அணியாகும்.

2. எடுத்துக்காட்டு உவமை அணி:

ஒரு பொருளை மற்றொரு பொருளுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறும் போது உவமை உருபு மறைந்து வந்தால், அது எடுத்துக்காட்டு உவமை அணி ஆகும்.

எ-டு:1 தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்

கற்றனைத் தூறும் அறிவு - குறள்

மணற்கேணியில் தோண்டிய அளவிற்கு நீர் ஊறும். மனிதர்கள் கற்கும் அளவிற்கு ஏற்ப அறிவு பெருகும் என்பதே இக்குறளின் கருத்தாகும்.

இங்கு ஒப்பிட்டுக் கூறும் போது உவமை உருபு வெளிப்படையாக வரவில்லை, மறைந்து வந்துள்ளது. எனவே இது எடுத்துக்காட்டு உவமை அணி ஆகும்

எ-டு:2 அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி

பகவன் முதற்றே உலகு

என்னும் திருக்குறளின் பொருள், 'எழுத்துக்கள் எல்லாம் அகரத்தை முதலாகப் பெற்றுள்ளமை போல உலகம் ஆதிபகவனை முதலாக உடையது' என்பதாகும்.

இங்கும் போல என்ற உவமை உருபு வெளிப்படத் தோன்றாமல் அப்பொருள் தோன்ற இடம் அளித்துள்ளமையால் இப்பாடலும் எடுத்துக்காட்டு உவமை அணியாகும்.

3.இல்பொருள் உவமையணி:

உலகில் இல்லாத ஒன்றை இருப்பது போலவும், நடக்காத ஒன்றை நடப்பது போலவும் உவமைப்படுத்திக் கூறுவதை இல்பொருள் உவமை அணி என்பர்.

எ-டு: 'மாலை வெயிலில் மழைத்தூறல் பொன்மழை

பொழிந்ததுபோல் தோன்றியது'.

'கொம்பு முளைத்த குதிரை போலக் காளை

பாய்ந்து வந்தது'.

இத்தொடர்களில் 'பொன்மழை பொழிந்தது போல்', 'கொம்பு முளைத்த குதிரை போல' என்னும் உவமைகள் வந்துள்ளன.

உலகில் பொன் மழையாகப் பொழிவதும் இல்லை. கொம்பு முளைத்த குதிரையும் இல்லை.

இவ்வாறு உலகில் இல்லாத ஒன்றை உவமையாகக் கூறுவதை இல்பொருள் உவமை அணி என்பர்.

4.உருவக அணி:

உவமை வேறு உவமிக்கப்படும் பொருள் வேறு என்று இல்லாமல் இரண்டும் ஒன்றே என்பது தோன்றும்படி கூறுவது உருவக அணியாகும்.

எ-டு :

வையம் தகளியா வார்கடலே நெய்யாக
வெய்ய கதிரோன் விளக்காகச் - செய்ய
சுடர்ஆழியான் அடக்கே துட்டினேன் சொல்மாலை
இடர்ஆழி நீங்குகவே .

என்று இப்பாடலில்,
பூமி அகல்விளக்காகவும்,
கடல் நெய்யாகவும்,
கதிரவன் சுடராகவும்
உருவகப்படுத்தப்பட்டு உள்ளன. எனவே. இப்பாடல் உருவக அணி அமைந்ததாகும்.
'தமிழ்த்தேன்' என்று கூறுவதும் உருவகம் ஆகும்.

இவ்வாறு உவமானம் வேறு, உவமேயம் வேறு எனத் தோன்றாத
வகையில், உவமானத்தின் இயல்புகளை உவமேயத்தின்மேல் ஏற்றிக் கூறுவது
உருவக அணி யாகும்.

5.இரட்டுறமொழிதல் அணி (சிலேடை அணி):

ஒரு சொல் அல்லது தொடர் இருபொருள் தருமாறு அமைவது
இரட்டுறமொழிதல் அணியாகும். இதனைச் சிலேடை எனவும் வழங்குவர்.

எ-டு: "முத்தமிழ் துய்ப்பதால் முச்சங்கம் கண்டதால்
மெத்த வணிகலமும் மேவலால் -நித்தம்
அணைகிடந்தே சங்கத் தவர்காக்க ஆழிக்கு.

இணைகிடந்த தேதமிழ் ஈண்டு - தனிப்பாடல் திரட்டு
பாடலின் பொருள்:

தமிழ்:

தமிழ், இயல் இசை நாடகம் என முத்தமிழாய் வளர்ந்தது;
முதல் இடை கடை ஆகிய முச்சங்கங்களால் வளர்க்கப்பட்டது;
ஐம்பெருங்காப்பியங்களை அணிகலன்களாகப் பெற்றது;
சங்கப் பலகையில் அமர்ந்திருந்த சங்கப்புலவர்களால் காக்கப்பட்டது.

கடல்:

கடல், முத்தினையும் அமிழ்தினையும் தருகிறது;
வெண்சங்கு, சலஞ்சலம், பாஞ்சசன்யம் ஆகிய மூன்று வகையான சங்குகளைத்
தருகிறது;

மிகுதியான வணிகக் கப்பல்கள் செல்லும்படி இருக்கிறது;
தன் அலையால் சங்கினைத் தடுத்து நிறுத்திக் காக்கிறது.

இவ்வாறு தமிழுக்கும் கடலுக்கும்பொருந்துமாறு இரு
பொருள் பட பாடி இருப்பதால் இது இரட்டுற மொழிதல் அல்லது சிலேடை அணி
எனப்படும்.

6.ஏகதேச உருவக அணி :

கவிஞர், தாம் எடுத்துக்கொண்ட பல பொருள்களை உருவகப்படுத்திக் கூறும்போது ஒன்றனை மட்டும் உருவகப்படுத்தி, அதனோடு தொடர்புடைய மற்றொன்றனை உருவகப்படுத்தாமல் விடுவது, ஏகதேச உருவக அணி எனப்படும். ஏகதேசம் - ஒரு பகுதி

:

எ-டு பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார் இறைவன் அடிசேரா தார் - திருக்குறள்

இக்குறட்பாவில் பிறவியைக் கடலாக உருவகப்படுத்திவிட்டு, அதனைக் கடக்க உதவும் இறைவனடியைத் தெப்பமாக உருவகப் படுத்தாமையால், இஃது ஏகதேச உருவக அணி ஆயிற்று

7.பிறிது மொழிதல் அணி:

உவமையை மட்டும் கூறி, அதன் மூலம் கூறவந்த கருத்தை உணரவைப்பது பிறிதுமொழிதல் அணி எனப்படும்.

அதாவது, புலவர் தாம் கூறக் கருதிய பொருளை நேரடியாகக் கூறாமல், அதனை ஓர் எடுத்துக்காட்டின் வழிக் குறிப்பாக உணர்த்துவது பிறிதுமொழிதல் அணி எனப்படும்.

இதனைச் சுருக்கமாக 'உவமானத்தைக் கூறி உவமேயத்தை விளங்கவைப்பது' எனலாம்.

எ-டு: பீலிபெய் சாகாடும் அச்சிறும் அப்பண்டம் சால மிகுத்துப் பெயின்.

'மென்மையான மயில் இறகே ஆனாலும் வண்டியில் ஓர் அளவுக்குமேல், ஏற்றினால் அவ்வண்டியின் அச்சு முறிந்து போகும்' என்பதே இக்குறளின் நேரடியான கருத்து.

மென்மையான மயில்தோகையே ஆயினும், அதனை அளவுக்கு விஞ்சி வண்டியிலேற்றின் அச்சு ஒடிந்துவிடும் என்பது உவமை.

பகைவர்கள் தனித்தனியே நோக்கும்போது மிக எளியோராயினும் ஒன்றுகூடின், தனிப்பட்ட பகை மன்னன் எவ்வளவு வலிமை உடையவனாயினும் அவனை எளிதில் வென்றுவிடுவர் என்பது, இதனால் பெறப்படும் பொருளாகும்.

எனவே இக்குறட்பாவில் பிறிதுமொழிதல் அணி இடம்பெற்றுள்ளது. இவ்வாறு உவமையைக் கூறிப் பொருளைப் பெற வைப்பது பிறிது மொழிதல் அணியாகும்.

8.வஞ்சப்புகழ்ச்சி அணி :

வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி என்பது புகழ்வது போலப் பழிப்பதும், பழிப்பது போலப் புகழ்வதுமாகும்.

எ-டு: பாரி பாரி என்றுபல ஏத்தி,
ஒருவற் புகழ்வர், செந்நாப் புலவர்
பாரி ஒருவனும் அல்லன்;
மாரியும் உண்டு, ஈண்டு உலகுபுரப் பதுவே

இப்பாடலின் பொருள்:

கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவனான பறம்பு மலை மன்னன் பாரி, வள்ளல் தன்மையில் சிறந்தவன். வந்தவர் கேட்பதற்கு முன்பே தானே முன்சென்று கொடுத்து மகிழ்பவன். கொடுப்பதில் அவனுக்கு இணையாருமில்லை என்ற புகழ் எங்கும்பரவிற்று.

பெரும் புலவராகிய கபிலர், இதனைப் பார்க்கிறார். அப்புலவர், புலவர் பலரும் பாரி ஒருவனையே புகழ்கின்றனர். பாரி ஒருவன் மட்டுமா கைமாறு கருதாமல் கொடுக்கின்றான்? மழையும்தான் கைமாறு கருதாமல் கொடுத்து இவ்வுலகத்தைப் புரக்கிறது. என மழையாகிய மாரியை உயர்த்திப் பாரியைப் பழிப்பது போலப் பாடுகிறார். ஆனால் உண்மையில் பாரி மட்டுமே பயன்கருதாது மழைபோலப் பிறர்க்கு உதவுகிறான் எனப் பாராட்டுவதே கபிலர் நோக்கம். அதனையே இப்பாடல் காட்டுகிறது.

இது பாரியை இகழ்வது போலத் தோன்றினாலும், பாறிக்கு நிகராகக்கொடுப்பவரில்லை என்று புகழ்கிறது. இது பழிப்பது போலப் புகழ்வது ஆகும்.

9.வேற்றுமை அணி :

புலவர் ஒரு செய்யுளில் இரண்டு பொருள்களைக் கூறி முதலில் அவற்றிற்கு இடையே உள்ள ஒற்றுமையையும், பின்னர் ஒரு காரணம் பற்றி அவ்விரண்டிற்கும் இடையே உள்ள வேற்றுமையையும் சுட்டிக்காட்டிப் பாடுவது வேற்றுமை அணி.

எ-டு : தீயினால் சுட்ட புண் உள்ளாறும் ஆறாதே
நாவினால் சுட்ட வடு.

இத்திருக்குறளில் முதலில் நெருப்பு, கொடுஞ்சொல் ஆகிய இரண்டும் சுடும்தன்மை உடையவை என்று கூறப்படுகிறது. பின்னர், நெருப்பினால் சுட்ட காயம் ஆறிவிடும்; உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட வடு ஆறாது என்று இரண்டுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடு கூறப்படுகிறது. எனவே இது வேற்றுமை அணி ஆகும்.

10.சொற்பொருள் பின்வருநிலையணி:

செய்யுளில் முன்னர் வந்த சொல், மீண்டும் மீண்டும் வந்து ஒரே பொருளைத் தருவது சொற்பொருள் பின்வருநிலையணி ஆகும்.

எ-டு: எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு.

இக்குறட்பாவில் 'விளக்கு' என்னும் சொல் ஒரே பொருளில் பலமுறை வந்துள்ளதால் இது சொற்பொருள் பின்வருநிலையணி ஆகும்.

11.தற்குறிப்பேற்ற அணி:

இயல்பாக நடக்கும் நிகழ்ச்சியின் மீது கவிஞர் தன் கற்பனையை ஏற்றிக் கூறுவது தற்குறிப்பேற்ற அணி எனப்படும்.

எ-டு: போருழந்து எடுத்த ஆரெயில் நெடுங்கொடி
வாரல் என்பன போல்மறித்துக்கைகாட்ட.

சிலப்பதிகாரத்தில் ,கோவலனும் கண்ணகியும் மதுரை மாநகரத்திற்குள் நுழைய முற்படும்போது இயல்பாக காற்றில் ஆடும் வெற்றிக் கொடிகள், கோவலன் மதுரையில் கொல்லப்படுவான் என்று முன்னமே அறிந்து வரவேண்டாம் எனக் கையசைப்பதாக கவிஞர் தம் கற்பனையை ஏற்றிக் கூறியுள்ளார். எனவே இது தற்குறிப்பேற்ற அணி ஆகும்.

12.நிரல்நிறை அணி:

ஒரு செய்யுளில் சொல்லையும் பொருளையும் வரிசையாக நிறுத்தி அவ் வரிசைப்படியே பொருள் கொள்ள வைத்தல். அதாவது, சில சொற்களை முதலில் ஒரு வரிசையில் வைத்து அச்சொற்களோடு தொடர்புடைய சொற்களை அடுத்த வரிசையில் முறை மாறாமல் அமைப்பது நிரல்நிறை அணி ஆகும்.

எ-டு: அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது.

இத்திருக்குறளில் முதல் வரிசையில் அன்பையும் அறத்தையும் கூறி அடுத்த வரிசையில் அதனால் விளையும் பண்பையும் பயனையும் முறையாக கூறி இருப்பதால் இது நிரல் நிறை அணியாகும்.

மாணவர்களின் கவனத்திற்கு

பாடத்திட்டத்தில் (SYLLABUS) குறிப்பிட்டுள்ளவாறு அலகு ஐந்து பகுதியில் இருந்தும் வினாக்கள் கேட்கப்படும். எனவே அலகு- 5க்கு உரிய-OTTRAI SIRAGU- (SHORT STORIES-By 12 Different Authors) என்னும் நூலையும் நல்ல முறையில் படித்து தேர்வு எழுத வேண்டும்.